

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Minister Frank Vandenbroucke:
'We vinden het Vlaamse karakter
van de rand heel belangrijk'

25 jaar fietsenfabriek Eddy Merckx

Dorpsgezichten
Van oud naar nieuw Drogenbos

RandRevue, een wervelend
totaalspektakel door en
voor mensen uit de rand

Raad van State vindt geen graten in ronzendbrieven

Na zeven jaar is - eindelijk - een einde gekomen aan het juridische steekspel over de ronzendbrieven van de vroegere Vlaamse ministers Leo Peeters en Luc Martens. Afgelopen december verwierp de Raad van State vier annulatieberoepen tegen de ronzendbrieven, terwijl het Arbitragehof enkele dagen eerder de klacht van de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest al had afgewezen. Eindelijk communautaire vrede? Slechts een Don Quichote kan zo naïef zijn dat te geloven.

De uitspraak van de Raad van State komt erop neer dat de Vlaamse Gemeenschap een correcte interpretatie geeft aan de taalregeling in de faciliteitengemeenten.

Waarover ging het? Op 16 december 1997 stuurde toenmalig Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Leo Peeters (sp.a) een brief naar de faciliteitengemeenten. De Franstalige inwoners van die gemeenten krijgen voortaan de officiële documenten van hun gemeentebestuur niet meer automatisch in het Frans. Ze moeten telkens opnieuw de Franstalige versie van de Nederlandstalige documenten aanvragen. Twee maanden later pakte Luc Martens met een gelijkaardige ronzendbrief uit voor het taalgebruik van de OCMW's in het Nederlandse taalgebied.

Verregaande uitspraak

De ronzendbrieven waren meteen het mikpunt van Fransstalig verzet en de prelude voor een juridische uitputtingsslag. Hoge woorden kruidden het conflict. De toon werd gezet door Laurette Onkelinx die als minister-president van de Franse Gemeenschap de ronzendbrief bestempelde als 'een provocerend vodge papier zonder gevolgen voor het dagelijkse leven'.

Sommige Vlaamse politici liepen, om welke partijpolitieke redenen ook, niet altijd hoog op met de ronzendbrieven. Toen hij nog VLD-voorzitter was, bestempelde Karel De Gucht ze als 'pesterijen' en in een gesprek met RandKrant (oktober 2002) noemde Patrick Dewael de ronzendbrieven 'ongeschikt om anderstaligen aan te sporen om zich te

integreren'. De toenmalige Vlaamse minister-president voegde er toen wel aan toe dat de Vlaamse regering de uitspraak van de Raad van State 'alleszins zal respecteren'. Later, bij de viering van het eerste lustrum van vzw 'de Rand', herpakte Dewael zich enigszins en pleitte hij onomwonden voor het uitdoven van de faciliteiten. Die optie heeft altijd aan de basis gelegen van de ronzendbrieven en was alleszins het uitgangspunt van Leo Peeters toen hij zijn betwiste ronzendbrief het licht deed zien. Als burgemeester van Kapelle-op-den-Bos kon (en kan) Peeters de ontwikkelingen in de rand haarfijn inschatten en zijn conclusie was dat de in 1963 ingevoerde faciliteiten uitdovend horen te zijn en de Franstaligen zich dus moeten aanpassen. Na zeven jaar heeft Peeters alsnog gelijk gekregen. In zijn reactie klonk dan ook grote opluchting omdat het hoge rechtscollege zijn interpretatie heeft gevolgd. Volgens hem is de uitspraak van de Raad van State 'behoorlijk verregaand'. Tegelijk waarschuwt hij dat de huidige Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken, Marino Keulen én de hele Vlaamse regering er nauwlettend op moeten toezien dat de gemeentebesturen de ronzendbrief niet meer proberen te ontwijken.

Voorspelbare reacties

De reacties van de burgemeesters uit de zes faciliteitengemeenten voorspellen echter weinig goeds. Burgemeester Christian Van Eyken van Linkebeek noemde het arrest van de Raad van State 'een politieke uitspraak' die hij 'dus' niet hoeft te volgen. Minder omfloerst klonk het bij FDF-kopstuk Olivier Maingain die het arrest 'scandaleus' vond. Daarmee is de toon gezet bij de Franstalige politici. En dan te bedenken dat de splitsing van het kies- en gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde nog op de politieke agenda staat. Na het arrest van de Raad van State is het alleszins ondenkbaar dat (de interpretatie van) de ronzendbrief-Peeters nog als pasmunt kan dienen.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Recours contre les circulaires rejetés par le Conseil d'Etat

Après une joute juridique de sept ans, le Conseil d'Etat s'est finalement prononcé sur les recours introduits contre les circulaires des anciens ministres flamands Leo Peeters et Luc Martens. L'arrêt du Conseil d'Etat revient à dire que la Communauté flamande donne une interprétation correcte au régime linguistique tel qu'il est d'application dans les communes à facilités, étant donné que les facilités instaurées en 1963 avaient vocation à s'éteindre progressivement et que les francophones sont dès lors censés s'adapter. Vu les réactions déjà formulées par certains responsables politiques francophones, les discussions communautaires qui se profilent à l'horizon s'annoncent chaudes.

Johan Cuppens

inhoud

februari 2005 nr. 2

Minister Frank Vandenbroucke: 'We vinden het Vlaamse karakter van de rand heel belangrijk' 4

In de nieuwe Vlaamse regering is Frank Vandenbroucke belast met de coördinatie van het beleid voor de Vlaamse rand. De socialistische excellentie licht toe hoe hij in de komende jaren de levenskwaliteit in de regio wil bevorderen. Samenwerken met alle betrokken partners staat daarbij centraal.

Creatieve ondernemingen in de rand (3) 25 jaar fietsenfabriek Eddy Merckx 8

FiguranDten 10

Mieke Schevelenbos, woordvoester van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid: 'Met gruwelijke beelden maak je het verkeer niet veiliger'

Internet doorbreekt sociaal isolement van MS-patiënten 12

Bedrijvenpark Westrode komt er na 30 jaar dan toch 22

Dorpsgezichten (13) 26

Eind vorig jaar overleed in Drogenbos burgemeester Jan Calmeyn. Hij drukte in de voorbije decennia een onuitwisbare stempel op zijn gemeente. Met hem werd een paternalistisch hoofdstuk afgesloten. De nieuwe bestuurders zullen de handen vol hebben om het onooglijke Drogenbos leefbaar te houden in de schaduw van Brussel.

RandRevue, een wervelend totaalspektakel door en voor mensen uit de rand 29

en ook nog Van Asse tot Zaventem 6 Zonder omwegen 24

Van huizen en tuinen 26 RestaurantDt 28 Gemengde gevoelens 32

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'We vinden het Vlaamse karakter van de rand heel belangrijk'

In de Vlaamse regering coördineert Frank Vandenbroucke het beleid inzake de rand rond Brussel. Het socialistische boegbeeld draait al bijna twintig jaar mee in de vaderlandse politiek als volksvertegenwoordiger of minister. Tot vorig jaar zetelde hij in de federale equipe; nu is hij vice-minister-president in de rooms-rood-blauwe Vlaamse regering van Yves Leterme die een no-nonsense beleid voorstaat. Vandenbroucke mikt op goede samenwerking in de rand.

Uw beleidsnota voor de Vlaamse rand is een uitgebreid werkstuk met veel goede voornemens waarop u straks zult worden afgerekend. In de rand vertrekt u met een gunstig vooroordeel omdat velen niet alleen blij zijn dat

de regio een eigen minister heeft, maar ook verwachten dat u zwaarder zult wegen dan uw voorgangers. Wat hebt u meer dan hen om een doeltreffend(er) beleid te voeren?

FVdB 'Ik ga er niet van uit dat ik per se mijn voorgangers in de schaduw moet stellen. Positief is alleszins dat het regeerakkoord veel aandacht besteedt aan de Vlaamse rand. Dat moet de mensen in de rand vertrouwen inboezemen. Wat het verschil wel kan maken met vroeger, is mijn vast voornemen om nauw en actief samen te werken met alle diensten en instanties die actief zijn in de rand en waartussen de samenwerking misschien wat zoek is. Mijn nota heet overigens niet toevallig 'Samenwerken voor een goed Vlaams bestuur'. Een 'Vlaams' bestuur omdat we het Vlaamse karakter van de rand heel belangrijk vinden; een 'goed' bestuur omdat we de levenskwaliteit in de brede zin willen bevorderen. In die samenwerking spelen de Vlaamse regering en de vzw 'de Rand' die ons belangrijkste instrument is een grote rol, maar ook de provincie Vlaams-Brabant die erg actief is en veel initiatieven neemt ten behoeve van de rand. Daarnaast willen we zeker ook samenwerken met de gemeentebesturen en het sociale middenveld. In die samenwerking moeten we klare afspraken maken wie waarvoor verantwoordelijk is. Als we de neuzen in dezelfde richting kunnen krijgen, hoop ik het verschil te maken en te komen tot een win-win-situatie. Als vice-minister-president hoop ik voldoende te kunnen wegen op de collega's in de regering om een samenhangend beleid voor de rand gestalte te geven.'

Fraai, maar u krijgt geen extra geld om die mooie voornemens uit te voeren.

FVdB 'Voorlopig niet, omdat de begroting 2005 een 'bewarende' oefening is en er dit jaar geen bijkomend geld voorzien is. Maar een goed beleid is niet altijd een kwestie van geld alleen. Goede afspraken kunnen ons al flink vooruit helpen.'

Meer doen voor huisvesting

Op het vlak van de huisvesting wil u het werkingsgebied van Vlabinvest uitbreiden en de werkingsvoorwaarden versoepelen. Geeft u zo impliciet toe dat de aanpak de voorbije jaren geen succes is geweest?

FVdB 'Vlabinvest blijft zijn werk doen en voor de komende jaren staan enkele concrete huisvestingsprojecten op stapel. Maar de praktische resultaten van Vlabinvest zijn tot nu toe

inderdaad zeer bescheiden. Ik ben geen man die graag met spectaculaire beloftes uitpakt en ik zal dus ook niet aankondigen dat we alles in een handomdraai kunnen oplossen. Toch hopen we meer dynamiek te krijgen. Daarom pleit ik er voor dat Vlabinvest ingeschreven wordt in de Wooncode, zodat men bijvoorbeeld ook het recht van voorkoop kan uitoefenen en een actiever beleid kan voeren, en eventueel de rol van sociaal verhuurkantoor op zich kan nemen. Een mirakeloplossing is dat niet, maar het zou toch een stap vooruit zijn. Ook kan het actieterrein van Vlabinvest verruimd worden.'

Houdt dit in dat u meent dat heel Vlaams-Brabant bedreigd wordt en dat wonen onbetaalbaar zal worden

Frank Vandenbroucke
voor de modale Vlaming?

FVdB 'Misschien niet héél Vlaams-Brabant, maar ik denk wel dat we moeten vermijden de Vlaamse rand te isoleren. We moeten onze opdracht in de rand beschouwen als onderdeel van bredere uitdagingen, niet alleen op het vlak van de huisvesting, maar ook inzake mobiliteit of werkgelegenheid. Het actieprogramma voor de luchthavenregio dat de Vlaamse regering vorig jaar december goedkeurde, geeft die richting aan. Wat het huisvestingsbeleid betreft, beschikt de provincie overigens ook over enkele sterke troeven en ik ga ervan uit dat, als we taakafspraken maken, de provincie een heel belangrijke inbreng zal hebben.'

Samenwerken met Brussel

In uw beleidsplan maakt u de analyse dat 1 op 3 werkzoekenden in de regio het Nederlands niet als moedertaal hebben.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Die vaststelling sluit aan bij de bevindingen van Hans Bonte, schepen in Vilvoorde, die recent aanklaagde dat almaar meer Brusselse jongeren aan hun lot worden overgelaten door de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling (BGDA) die hen niet aanmoedigt in te gaan op vacatures in de rand. Dat is een oud zeer. Hoe gaat u die al jaren aanslepende Brusselse onwil counteren?

FVdB 'Dat Brusselse drama houdt me heel sterk bezig, al van in de periode dat ik als federaal minister van Werk druk uitoefende op de gewestministers. Dat leidde tot een beginselakkoord tussen de ministers Landuyt (Vlaanderen) en Thomas (Brussel) om overleg te plegen en gegevens uit te wisselen over arbeidsbemiddeling, bekendmaking van vacatures of opleidingen. Dat samenwerkingsbeleid met Brussel zal ik voortzetten en zelfs versterken om het snel om te zetten in praktische acties. In het actieprogramma luchthavenregio hebben we bijvoorbeeld beslist om extra instructeurs van de VDAB in te zetten die Nederlands aanleren op de werkvloer. Dat 'loopt' niet alleen, het 'boomt'. Daarnaast zijn er speciale inspanningen om werklozen te begeleiden om hun weg te vinden naar dergelijke initiatieven. Tegelijk moeten we achter de veren van de mensen blijven zitten om de geboden kansen te grijpen. Het isolement waarin de BGDA zich tot dusver hulde op het vlak van beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling, lijkt me voorbij. Brussel ziet kennelijk in dat er enorme kansen liggen in samenwerking om werklozen in de Vlaamse rand aan de slag te helpen.'

Bijna twee jaar geleden keurde de Vlaamse regering een decreet goed dat het ervaringsdiploma introduceert. Hoe ver staat het met de toepassing van dit decreet en kunt/zult u het inpassen in uw beleid om meer allochtonen aan het werk te helpen in de rand?

FVdB 'Het decreet moet worden uitgevoerd en ik wil dat stap voor stap doen. Beroepsgroep per beroepsgroep wordt een profiel opgemaakt van de vereiste vaardigheden en vervolgens moeten centra attesten afleveren waaruit blijkt dat iemand bekwaam is op basis van opgedane ervaring en/of opleidingen na de schooltijd. Ik vind dit een belangrijk thema. Diploma's zijn belangrijk, maar mensen leren ook heel veel na hun schooltijd. We moeten dus afstappen van het oubollige idee van de band tussen onderwijs en werk; weg dus van het diplomafetisjisme. Het invoeren van ervaringsdiploma's (of de 'elders verworven competenties' zoals het in het decreet geformuleerd wordt) is niet specifiek gericht op allochtonen, maar kan natuurlijk ook voor hen nuttig zijn. Als we het hebben over de tewerkstelling van allochtonen, dan moeten we wèl op de eerste plaats verwijzen naar het onderwijs. Heel wat allochtone jongeren komen terecht in het beroepsonderwijs, ook in het zogenaamde 'deeltijds beroepsonderwijs', en daar falen we jammerlijk in het vinden van aansluiting met de arbeidsmarkt. Deze jonge mensen zitten

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'Ik ben geen man die graag met spectaculaire beloftes uitpakt'

wel deeltijds op school maar voor het overige hebben ze dikwijls niets omhanden en lopen ze doelloos rond. Ik vind dat onaanvaardbaar en wil daarvan een speerpunt maken in mijn beleid. Of we daarmee het risico uitsluiten dat allochtonen gediscrimineerd worden op de arbeidsmarkt durf ik niet te zeggen. Ik stel vast dat ook hooggeschoolde allochtonen regelmatig geweerd worden; ook al spreken ze goed Nederlands.'

Nog over tewerkstelling lees ik in uw beleidsplan dat er nog heel veel ruimte is in de quataire sector. Toch besteedt u in uw nota amper zes regeltjes aan die problematiek.

FVdB 'Daar heeft u een punt: dat is inderdaad te weinig. De nota scoort in dat domein een onvoldoende. In de

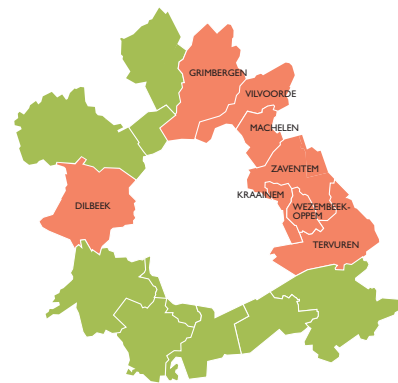
rand, en zelfs iets ruimer, schieten we vandaag tekort op het vlak van ambulante welzijnsvoorzieningen. Ook tegenover de rest van Vlaanderen blijft Vlaams-Brabant achter. Het verbaast me dus niet dat RandKrant een artikelenreeks heeft gewijd aan die problematiek. Cijfers liegen niet, maar tekortschieten wil ook zeggen dat er nog kansen liggen om banen te scheppen. Ik hoop dat ik mijn Vlaamse en federale collega's kan overtuigen om in het welzijnsbeleid en in de zorgsector extra inspanningen te doen om bijkomende werkgelegenheid te scheppen in de rand en de rest van Vlaams-Brabant.'

Johan Cuppens

Het tweede deel van dit gesprek, waarin Frank Vandenbroucke het onder meer heeft over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en het onderwijs in de faciliteitengemeenten, verschijnt in RandKrant nr. 3 van volgende maand.

Minister Frank Vandenbroucke: 'The Flemish character of the periphery is of vital importance'

The Flemish government has entrusted Frank Vandenbroucke with the responsibility for coordinating its policy on the Brussels periphery. Active in Belgian politics for nearly 20 years now, the Socialist Minister proceeded last autumn to unveil an ambitious policy report on the periphery, under the heading of 'Cooperating in favour of an effective Flemish administration'. 'A 'Flemish' administration because we feel the Flemish character of the periphery is of vital importance, and an 'effective' administration because we are anxious to promote the region's quality of life in the broadest sense of the term', explained Frank Vandenbroucke in an interview with RandKrant. The Minister is keen to flesh out his policy in close cooperation with the non-profit-making body 'de Rand', the Flemish-Brabant province, the local authorities and community-based organisations in the region. He believes that 'An effective policy is not invariably a matter of more money, as effective agreements can also help us to achieve a great deal of progress'.

VILVOORDE

Woluwelaan wordt veiliger

Het Vlaamse Gewest wil twee zwarte punten op de Woluwelaan in Vilvoorde veiliger maken om het aantal ongevallen te verminderen. Het gaat om de oversteekplaats aan Schouwever en het kruispunt met de Houtemsesteenweg. 'Dat zijn twee erg gevaarlijke punten voor voetgangers en fietsers en maatregelen om het daar veiliger te maken voor de zachte weggebruikers zijn dan ook meer dan nodig', zegt Chris Caestecker, diensthoofd

van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant. Momenteel liggen voorstellen op tafel, maar het is nog wachten op het akkoord van de stad Vilvoorde. 'We willen het kruispunt met de Houtemsesteenweg afsluiten en de automobilisten alleen nog rechts laten afslaan. Voor de oversteekplaats aan Schouwever overwegen we om een voetgangersbrug te plaatsen. Zodra er over beide punten een akkoord is met het stadsbestuur van Vil-

voorde gaan we de plannen uitvoeren, liefst nog in de loop van dit jaar', aldus Chris Caestecker. **TD**

FOTO: KRIS MOUCHAERS

DILBEEK

Spaarzaam met water

Dilbeek heeft het watercontract met het Wereldnatuurfonds (WWF) en Dialoog ondertekend. De gemeente engageert zich daarmee om in haar gebouwen een aantal maatregelen te nemen om het waterverbruik te verminderen. 'We werken ook nauw samen met Dilbeekse scholen en verenigingen. Vrijwilligers worden tot 'watermeesters' opgeleid. Hun taak bestaat erin om op school of binnen hun vereniging iedereen warm te maken om zuinig met water om te springen', zegt de Dilbeekse duurzaamheidsambtenaar Eric De Jonghe. Dil-

beek is eigenlijk al enkele jaren bezig om het watergebruik te verminderen. 'Sinds 1999 bevorderen we het gebruik van regenwater in openbare gebouwen, zoals in de gemeen-

telijke basisschool 't Keperke en in het administratieve gebouw van het OCMW. Maar we nemen ook nieuwe initiatieven om spaarzaam om te gaan met leidingwater. Zo maken we bij de school De Kriebel werk van optimale regen-

wateropvang en leggen we er een groendak aan. Ook bij de werken aan de Laiterie zorgen we voor maximaal regenwatergebruik. In Kasteel Lamotte plaatsen we waterspaarzame douches en kranen', aldus Eric De Jonghe. **TD**

MACHELEN, GRIMBERGEN, WEZEMBEEK-OPPEM

Nieuwe strijkwinkels

Ten gevolge van het grote succes van de strijkwinkel in Vilvoorde werden onlangs in buurgemeentes Grimbergen en Machelen nieuwe filialen geopend. Het Machelse filiaal bevindt zich in het oude postgebouw in de Woluwestraat, de Grimbergse strijkwinkel in de

Charleroyhoeve op de Lierbaan. 'Ruim anderhalf jaar geleden ging de strijkwinkel in Vilvoorde open, wat toen aan 5 mensen werk verschaftte. Intussen zijn dat er al meer dan 20 en doen meer dan 570 gezinnen een beroep op de dienst. Door de toenemende vraag werd besloten om in Machelen en Grimbergen een filiaal van de strijkwinkel te openen. De Lokale Werkwinkel werkt daarvoor samen met de gemeentebesturen, OCMW's en plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen. Net als in Vilvoorde kunnen werkzoekenden uit de betrokken gemeentes aan de slag in de strijkwinkel', zegt schepen Hans Bonte

die voorzitter is van de Lokale Werkwinkel. Ook in Wezembeek-Oppeem werd met een gelijkaardig initiatief gestart. Daar opende een paar weken geleden het strijkatelier aan de Ter Meer enlaan de deuren. Het gaat om een initiatief van het OCMW. Iedereen kan gebruik maken van het strijkatelier. Betalen doe je met dienstencheques. Een dienstencheque kost 6,70 euro en is goed voor 60 minuten strijkwerk.

Voor meer informatie over het strijkatelier in Wezembeek-Oppeem kunt u terecht op het nummer 02-767 81 64. De Grimbergse strijkwinkel kunt u bereiken op het nummer 0494-52 42 95, die van Machelen op het nummer 02-252 10 84.

TD

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Jourdainpark wordt opgefleurd

De Jourdainvijver in het gelijknamige park in Kraainem die er al jaren verloederd bij ligt, wordt de komende maanden duchtig onder handen genomen. 'We willen het park en de vijver weer in zijn oude luister herstellen', vertelt schepen Louis Hereng. 'De vijver heeft een oppervlakte van zowat 24.000 vierkante meter, waarvan de bodem bedekt is met een dikke

laag slib van 27.000 kubieke meter. Het slib zal via een persleiding onder de Molenstraat op de plek worden gespoten waar volgend jaar het Molenbos zal komen. De oevers van de vijver worden met behulp van metalen netten versterkt en ook het wandelpad rond de vijver wordt opgeknapt. We willen zoveel mogelijk het oorspronkelijke zicht van het park

bewaren. De kosten worden geraamd op 600.000 euro. Tegen deze zomer zouden de wandelaars opnieuw moeten kunnen genieten van de vijver en het pad', besluit Louis Hereng.

TD

FOTO: KRIS MOUCHAERS

TERVUREN

Ring-TV niet meer op de kabel

De regionale zender Ring-TV is sinds een paar weken niet meer via de kabel te ontvangen in de regio Tervuren. Tot voor kort konden kijkers in die regio zowel ROB-TV als Ring-TV ontvangen. Nu Telenet een aantal televisiekanalen van plaats heeft veranderd, is Ring-TV er van de kabel verdwenen. 'Die herschikking van de TV-kanalen was nodig ten behoeve van de voorbereiding van de digitale televisie', legt Paskal Deboosere, woordvoester van Telenet, uit. 'In Hoeilaart, Kraainem, Zaventem, Kortenberg en Tervuren kon je in bepaalde wijken tot voor kort naar Ring-TV

en ROB-TV kijken. Volgens het mediadecreet mag er echter overal maar 1 regionale zender te bekijken zijn en we willen ons aan dat decreet houden. Hoeilaart, Kraainem en Zaventem verliezen ROB-TV en Tervuren verliest Ring-TV. Telenet begrijpt de ontevredenheid van sommige kijkers, maar benadrukt dat het om een tijdelijk verlies gaat. 'In de loop van 2005 wordt de digitale televisie geïntroduceerd. Vanaf dat moment zal het aanbod voor de kijkers groter zijn dan ooit tevoren, want dan zullen alle regionale zenders van Vlaanderen beschikbaar zijn', aldus Paskal Deboosere. TD

DE SCHAT VAN STERREBEEK

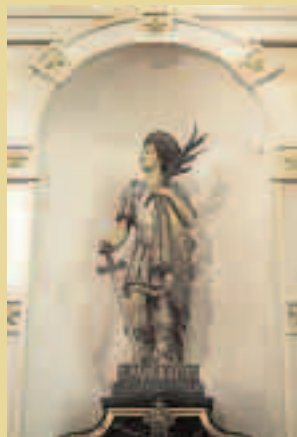
Ongeveer een halve eeuw geleden, in juni 1959, ontdekten arbeiders in Sterrebeek een grote muntschat ten noordwesten van het 't Slotje, het kasteel van Sterrebeek, op een terrein gelegen tussen de Oude Keulseweg en de Zavelstraat. Toen ze bezig waren met het planten van heesters stootten ze op ongeveer 30 meter afstand van de Keulseweg op een pot met niet minder dan 358 zilveren munten uit de Romeinse tijd. De oudste munt werd geslagen ten tijde van keizer Caracalla, die regeerde van 211 tot 217 na Christus. De jongste munt dateert uit 253 en toont de beeltenis van keizer Emilianus. Niet minder dan 283 munten verwijzen naar de regeerperiode van de keizers Gordianus III (238-244) en Philippus I (244-249). Opvallend is ook dat 17 munten afkomstig zijn uit Oosterse werkplaatsen. De muntschat uit Sterrebeek is des te belangrijker omdat het de enige bekende van die omvang is uit het midden van de 3de eeuw.

Wanneer en hoe kwam die muntschat in Sterrebeek terecht en wie zou hem daar verstopt hebben?

De naam Keulseweg verwijst naar de pelgrimsroute die Gentse monniken met hun relieken in de 9de eeuw volgden op de vlucht voor de Noordmannen. Steeds gaat het om een oude intercommunale weg, vaak gelegen buiten de dorpskom, die reeds als heerbaan werd gebruikt in de Romeinse tijd. Aangezien de jongste munt uit 253 dateert, kan het niet anders of de schat aan de Keulseweg in Sterrebeek moet daar ten hoogste enkele jaren nadien verstopt zijn. Waarom?

Het midden van de 3de eeuw na

Christus was een woelige tijd. In de jaren 258-259 trokken de Franken de Rijn over en lieten daarbij een spoor van vernielde plattelandsdorpen, villae en vici achter zich. Heeft een vluchtende Romeinse grootgrondbezitter of een geromaniseerde Germaan toen zijn geld in Sterrebeek in de grond gestopt? We zullen het wel nooit te weten komen. De muntschat van Sterrebeek ligt te kijk in het museum van het Broodhuis, Grote Markt te Brussel (tel. 02-279 43 50).

St. Pancraas, patroonheilige van Sterrebeek

FOTO: KRIS MOUCHAERS

BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE

Slachtofferhulp zoekt vrijwilligers

Slachtofferhulp Brussel-Halle-Vilvoorde is op zoek naar vrijwilligers die slachtoffers van misdrijven willen ondersteunen. Slachtofferhulp staat ten dienste van iedereen die met een misdrijf of een ramp wordt geconfronteerd: het slachtoffer, zijn directe omgeving, nabestaanden, getuigen, ... De vrijwilligers van Slachtofferhulp bieden emotionele ondersteuning, verstrekken informatie,

advies en bijstand, vergezellen slachtoffers naar instanties, verlenen praktische hulp, ... Alle vrijwilligers krijgen een grondige basisopleiding en worden van dichtbij gevolgd door professionele krachten.

Interesse?

Neem dan contact op met Slachtofferhulp, Groot Eiland 84, 1000 Brussel, tel. 02-514 40 25, grooteiland.slh@archipel.be

Jaak Ockeley

3 Creatieve ondernemingen in de rand

Eddy Merckx stak als profrenner niet alleen individueel met kop en schouders boven zijn generatie uit, hij beschikte bovendien over een beresterk team dat in volle finale het verschil kon maken. Diezelfde teamspirit kenmerkt de fietsenfabriek Eddy Merckx die in maart haar 25-jarig bestaan viert. In de voorbije kwart eeuw bouwde hij een dynamische KMO op die vanuit Sint-Brixius-Rode bij Meise wereldwijd fietsen exporteert.

25 JAAR FIETSENFABRIEK EDDY MERCKX

Het prototype van de ondernemer die van zijn passie zijn beroep maakte

Sint-Brixius-Rode staat hoog aangeschreven bij wandelaars en fietsers die van een lekker ijsje houden. Een andere trekpleister - op een boogscheut van de kerk - is de fietsenfabriek Eddy Merckx, waar je voorbijkomt als je de gelijknamige fietsroute volgt. Wat bescheiden begon met een toonzaal van fietsen is nu uitgegroeid tot een stevig verankerde KMO. Er zijn maar weinig wielerkampioenen die na hun sportieve carrière een fabriek uit de grond hebben gestampt. Voor Eddy Merckx lag het opzetten van een eigen fietsenzaak voor de hand. 'Ik heb altijd met hart en ziel voor de wielersport geleefd. Als renner was ik al heel fanatiek met fietsmateriaal bezig en tijdens mijn wielercarrière heb ik op dat vlak enorm veel ervaring opgedaan. Toen ik op 33-jarige leeftijd stopte met wielrennen, vond ik een nieuwe uitdaging in het uitbouwen van een eigen bedrijf. Bij het realiseren van de fietsenfabriek kreeg ik assistentie van mijn vroegere fietsconstructeur Ugo de Rosa die me met raad en daad terzijde stond bij de technische kant maar eveneens bij de aanwerving van gekwalificeerd personeel. Onder de medewerkers van het eerste uur vind je bijvoorbeeld mijn vroegere sportdirecteur Robert Lelangue, die technisch trouwens erg begaafd is. Uiteraard ben ik bijzonder fier dat het bedrijf nu zijn 25-jarig bestaan viert. Het is een gezonde KMO die 27 mensen tewerkstelt en fietsen exporteert naar 18 landen waaronder Finland, Canada, Amerika, Zuid-Afrika, Hongkong en China. We halen een omzet van ongeveer 5,5 tot 6 miljoen euro per jaar.'

Teamleider

Manu Heynemans die al 10 jaar verantwoordelijk is voor de public relations en commerciële promotie van de fietsen, wijst op de bezielende kracht van Merckx als teamleider. Hij vindt het geen toeval dat verschillende ex-wielrenners

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

vaste waarden zijn in de fabriek. 'Jos Huysmans die jarenlang de luitenant was in de wielerploeg, leidt nu een productieafdeling, Ward Janssens die destijds deel uitmaakte van Merckx' sterkste wielerteam zit nu in de afdeling 'decoratie en lakken' en medepionier Robert Lelangue is momenteel de rechterhand van Merckx en belast met de dagelijkse leiding. De meeste medewerkers hebben enorm veel affiniteit met de fiets.' Dit geldt trouwens ook voor Manu zelf. 'Als wieleramateur reed ik in de ploeg van zoon Axel. Veel medewerkers leerden tijdens hun wielercarrière hoe belangrijk het is in team samen te werken. Tegelijk wordt in het bedrijf de eigen verantwoordelijkheid sterk benadrukt.'

Nieuwe trends

Tijdens de rondleiding in het bedrijf bezoeken we eerst de afdeling waar fietskaders worden geassembleerd. 'De aluminiumbuizen worden uit Italië in verschillende maten, doorsnede en gewicht geleverd', legt Heynemans uit. 'Het stalen kader behoort volledig tot het verleden en is vervangen door aluminium. Nu doet het frame in carbon zijn intrede. Aanvankelijk werd dit materiaal alleen in de luchtvaart gebruikt, vervolgens in de autosport en nu in toeneemende mate in de fietsenindustrie. Het is de nieuwe trendsetter, maar er hangt een stevig prijskaartje aan. Alleen het kader kost al tussen 1800 euro en 2950 euro. Als fietsenfabriek moet je nu eenmaal op de nieuwste technologische ontwikkelingen inspelen. De trots van de fabriek is de afdeling lakken waar de fiets wordt opgemaakt. De klanten hebben een hele ruime keuze tussen verschillende kleuren. De afdeling lakken zorgt ervoor dat de 'look' van de Eddy Merckx fiets om de twee jaar verandert, waarmee tegemoet gekomen wordt aan de eisen van de markt. Aan de keuze van een nieuw ontwerp van decoratie en kleur gaat veel

onderzoek vooraf waarvoor we tevens een beroep doen op externe medewerkers', verduidelijkt Manu Heynemans.

Berekend risico

We polsen Manu Heynemans waarom Merckx na zijn glanscarrière niet gewoon op zijn lauweren is gaan rusten. 'Vandaag zou een wielrenner met een kwart van het palmares van Eddy Merckx waarschijnlijk multimiljonair zijn. In de glorieperiode van Merckx lagen de vergoedingen echter lang niet zo hoog. Merckx is bovendien het prototype van de ondernemer die van zijn hobby en passie zijn beroep heeft gemaakt. Op het einde van zijn wielercarrière nam hij een berekend risico door zich met de fabricage van sportfietsen toe te spitsen op een welbepaald segment van de fietsenmarkt. Daar ligt onze belangrijkste afzetmarkt. De zogenaamde hybride fiets, die het midden houdt tussen een racefiets en een klassieke fiets, is een enorme meevaller. Naast de meer gesofisticeerde racefiets bereiken we Jan Modaal met een goede kwaliteitsfiets. De afzet bij de professionele wielploegen daarentegen is eerder gering. De Lotto Domo ploeg boekte de afgelopen vier jaar aardig wat successen met de Eddy Merckx fietsen maar aan die samenwerking is nu een eind gekomen. Vanaf dit jaar leveren we wel fietsen voor de ploeg Chocolate Jacques T Interim. Per wielrenner moet je al vlug rekenen op 6 tot 7 fietsen, rekening houdend met de aard van de wedstrijden, gaande van Vlaamse klassiekers, de tijdritten tot het hooggebergte in de grote ronden.'

Internationale faam

'De fietsenfabriek Eddy Merckx is stevig verankerd in België: 40 procent van de omzet is bestemd voor de Belgische markt. De overige zestig procent wordt niet alleen verdeeld in Europa, maar ook ver daarbuiten', vertelt Manu Heynemans. 'Toch ben je altijd afhankelijk van de grillen van de markt. Zo hadden de Eddy Merckx fietsen een stevige marktpositie verworven in Amerika, maar door de lage dollarkoers zijn Belgische en Europese producten nu minder in trek op de Amerikaanse markt. Ons bedrijf blijft hoe dan ook sterk internationaal georiënteerd. Het personeel staat de klanten vlot te woord in het Nederlands, Frans, Engels, Duits en Italiaans.'

Op commercieel vlak is er volgens Manu Heynemans recent veel veranderd. Het is niet meer voldoende om een kwalitatief goed product te leveren, je moet tegelijk ook heel sterk rekening houden met commerciële vereisten, zoals een goede marketing. Manu is zich bewust van de grote concurrentie, niet alleen vanuit de klassieke wielerslanden zoals Italië, maar in toenemende mate vanuit China, Taiwan en Japan. 'Wat de gewone fiets betreft, is er een moordende concurrentie uit die lage loonlanden. We spitsen ons gelukkig vooral toe op het segment van de sportfiets.'

Familiebedrijf op maat

Ongeveer drie tot vier procent van de klanten komt nog persoonlijk langs in de fabriek om een fiets volledig op zijn maat te laten maken. Die behoefte aan individueel op maat gemaakte fietsen is afgenomen in vergelijking met de beginjaren omdat de klanten bij iedere categorie fietsen nu kun-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'Als renner was ik al heel fanatiek met fietsmateriaal bezig en heb ik op dat vlak enorm veel ervaring opgedaan'

nen kiezen tussen de fiets met de horizontale stang (klassiek) en de schuin aflopende stang (ook slooping genoemd). Die persoonlijke bestelling is soms gewoon een alibi om een praatje te kunnen maken met patron Eddy Merckx.

Ondanks het commercieel succes is en blijft het een typisch familiebedrijf. De dochter, de schoonzoon en zelfs de vrouw van Merckx zijn betrokken bij het bedrijfsgebeuren. Of zoon Axel of de kleinkinderen later in de opvolging zullen voorzien, laat Eddy Merckx in het midden. Hij geeft duidelijk

te verstaan dat hij nog lang niet aan zijn pensioen toe is en wil niet op zaken vooruitlopen. 'Kijk, iedereen moet datgene doen wat hem persoonlijk boeit en waarin hij of zij kan uitblinken. De kwaliteit van het product en

de service aan de klant komen op de allereerste plaats. Dat is doorslaggevend voor het succes van de zaak. Je moet mensen waar geven voor hun geld. Mijn motto is eerlijk duurt het langst.'

Gerard Hautekeur

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van Fietsen Eddy Merckx staan er geen bijzondere activiteiten op het programma. Wel is er een speciale kalender uitgegeven die verkrijgbaar is bij fietsenverdelers en waarvan de opbrengst gaat naar een onderzoekfonds tegen hartaandoeningen.

Der Prototyp eines Unternehmers der seine Passion zum Beruf machte

Eddy Merckx war als Profirennfahrer nicht nur als Individuum seiner Generation haushoch überlegen, sondern er verfügte außerdem über ein starkes Team, das im Rennfinale den Unterschied machen konnte. Derselbe Schwung kennzeichnet die Fahrradfabrik Eddy Merckx die im März ihr 25-jähriges Bestehen feiert. Im letzten Vierteljahrhundert baute er ein dynamisches mittelständisches Unternehmen auf, das von Sint-Brixius-Rode (in der Nähe von Meise) aus Fahrräder in die ganze Welt exportiert. 'Natürlich bin ich besonders stolz darauf dass der Betrieb jetzt sein 25-jähriges Bestehen feiert. Es ist ein gesundes Unternehmen das 27 Leute beschäftigt und Fahrräder in 18 Länder exportiert, unter anderem nach Finnland, Kanada, Amerika, Südafrika, Hongkong und China', erzählt Eddy Merckx. Trotz des geschäftlichen Erfolges ist und bleibt es ein typischer Familienbetrieb. Die Tochter, der Schwiegersohn und sogar die Frau von Merckx sind im Betrieb beschäftigt.

Mieke Schevelenbos is opgegroeid in Brussel, heeft gestudeerd in Leuven en woont nu al zeven jaar in Moorsel bij Tervuren. 'Een ontzettend fijne buurt om te wonen, zonder de spanningen die je in de echte faciliteitengemeenten ondervindt.' Mieke is al meer dan tien jaar communicatieverantwoordelijke bij het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV). Ze kent de situatie op de Belgische wegen en ons gedrag als automobilist op haar duimpje. Zes keer per jaar zet ze zich met haar team vol enthousiasme en overtuiging achter de grote verkeerscampagnes (denk maar aan die over Bob tijdens de eindejaarsdagen, de zwakke weggebruiker of de veiligheidsgordel).

Na haar studies Germaanse filologie en Media en informatiekunde lagen er voor Mieke Schevelenbos twee wegen open. 'Ik wilde best lesgeven, alleen was het op het moment dat ik afstudeerde niet gemakkelijk een baan in het onderwijs te vinden. Daarom heb ik me eerst op mijn tweede interesse toegelegd: communicatie en reclame. Ik vond de invloed die mensen onbewust ondergaan van reclamecampagnes als student al zo boeiend dat ik er verscheidene werkjes over heb geschreven. Eigenlijk was het dus maar logisch dat ik het achteraf in die richting zou gaan zoeken. Beviel de communicatiesector me niet, dan kon ik achteraf nog lerares worden, redeneerde ik.' Maar de communicatiekriebel kreeg Mieke Schevelenbos voorgoed te pakken. 'Ik heb eerst een jaar als communicatieverantwoordelijke in een softwarebedrijf gewerkt. Nadien ben ik meteen bij het BIVV terechtgekomen.' Aanvankelijk werkte ze er als copy-

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Mieke Schevelenbos, communicatieverantwoordelijke van het BIVV

'Met gruwelijke beelden maak je het verkeer niet veiliger'

writer, maar na drie jaar promoveerde ze tot hoofd van de afdeling communicatie.

Internationaal succes

'Het publiek kent onze dienst van de campagnes. Het is het aspect van ons werk waar we het meest op aangesproken worden', vertelt Mieke Schevelenbos. 'Iedereen heeft er een mening over en vooral mensen die er negatieve kritiek op hebben, willen ons dat graag laten weten. Met een grote campagne rond verkeersveiligheid kun je echter niet iedereen tevreden stellen, dat weten we ook wel en we beseffen elke keer dat er reacties zullen komen, maar prettig is iets anders.' Het BIVV organiseert zes grote campagnes rond verkeersveiligheid per jaar: een over alcohol achter het stuur, een over de zwakke weggebruiker en telkens twee over de veiligheidsgordel en de gevaren van overdreven snelheid. 'Soms krijgen we de vraag waarom we niet eens iets doen over door het rode licht rijden bijvoorbeeld, maar we beperken ons echt tot de grootste thema's omdat we merken dat de boodschap herhalen net zo

belangrijk is als een goed campagneconcept. Iets één keer zeggen, werkt niet', legt Mieke Schevelenbos uit. De Bob-campagne op het einde van het jaar is ongetwijfeld de succesvolste. De alcoholvrije bestuurder is zelfs een populair exportproduct geworden. Er zijn vandaag 13 landen die meewerken aan het zogenaamde Designated Driver Concept dat werkt met hetzelfde lastenboek als het BIVV. 'Dat wil niet zeggen dat de bestuurder in al die landen ook Bob heet - dat is tot nu alleen in Nederland het geval - maar er gelden overal dezelfde regels. Er mag bijvoorbeeld nooit een link bestaan met een drankenmerk, ook als het geen alcohol verkoopt.' Het BIVV is terecht trots op zijn Bob. 'Het is een erg complete campagne. Zo'n concept is moeilijk te evenaren. Het idee op zich is sterk, het slaat aan bij de mensen en het is op alle cruciale plaatsen aanwezig. Er zijn de affiches langs de weg, de spots op radio en tv enzovoort. Bovendien worden mensen met de campagne geconfronteerd in horecavakken, dus precies op de plekken waar ze alcohol drinken. Tegelijk wordt het concept ondersteund door de controles van de politie. Ook dat is erg belangrijk. Je mag een steengoeie campagne hebben - als er geen sancties aan vasthangen, helpt ze niet.' De sleutelhanger die je krijgt als je negatief blaast, maakt de cirkel rond. 'Ook daar komt Bob weer terug. Er is geen element dat ontbreekt.' Bob is langzaam gegroeid. Eind jaren '80 bedacht het BIVV bijvoorbeeld al een bestuurder die midden tussen de feestgangers een glas water dronk in plaats van alcohol. 'Hij heette toen nog niet Bob, maar het basisidee was er wel al.'

Gruwelijke beelden

Mieke Schevelenbos en haar collega's willen ons met elke campagne een positieve boodschap geven waarbij we ons betrokken voelen. 'Dat werkt het best', zegt ze. 'Je kunt ook angst-

inductie gebruiken: mensen afschrikken met gruwelijke beelden van ongevallen. Volgens ons is dat niet de beste methode. Als iemand de beelden te afschuwelijk vindt, weert hij ze af. Dat is een soort beschermend mechanisme: je overtuigt jezelf dat jou zoiets niet kan overkomen en de beelden hebben daardoor geen enkel effect. Bovendien raak je met zulke systemen gauw verstrikt in opbod. Mensen wennen snel aan iets en dus moet het steeds gruwelijker. Waar eindig je dan? Toch mogen campagnes best hard zijn. 'Neem nu onze campagne met het zebrapad dat op een graf met bloemen lijkt of die over kinderzitjes in 1996 - waarbij je een auto op zijn kop ziet liggen, met daarin een ongedeerde baby stevig vastgesnoerd in zijn zitje, die zijn beertje probeert te pakken. Daarmee zijn we enkele keren in de prijzen gevallen, onder andere in Cannes. Dat beeld verwijst duidelijk naar een ongeval. Het doet mensen stilstaan bij

'Je mag een steengoeie campagne hebben, maar als er geen sancties aan vasthangen, helpt ze niet'

de gevolgen van onverantwoord gedrag in het verkeer. We geven liever een oplossing mee dan een schrikbeeld: als je zo rijdt en deze voorzorgen neemt, kun je ongevallen vermijden.' De communicatiedienst gaat ook voortdurend op zoek naar nieuwe invalshoeken. 'Op 14 februari gaat onze nieuwe gordelcampagne van start', vertelt Mieke Schevelenbos. 'Voor het eerst gaat het om een groot Europees project. Daar zijn we beslist trots op. Bovendien gaan we voor het eerst bewust kinderen aanspreken. We sporen 3- tot 12-jarigen aan om zich meer vast te klikken in de auto. Dat hebben we nooit eerder geprobeerd, maar we zijn er zeker van dat die doelgroep erg vatbaar is voor een dergelijke boodschap.'

Gevaarlijk telefoneren

'Ik verwerk voortdurend informatie over ongevallen en veilig rijden. Uiteraard heeft dat een invloed op mijn eigen gedrag en denkbeelden', zegt Mieke Schevelenbos. 'Onlangs

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

heeft mijn man bijvoorbeeld een motor gekocht. Vroeger besepte ik niet hoeveel motorrijders er verongelukken in het verkeer, dus ik ben daar nu veel ongeruster over dan voordien. Hetzelfde geldt voor het belang van de veiligheidsgordel. Ik zou vroeger zeker ook mijn kinderen vast geklikt hebben in de auto, maar nu weet ik helemaal waarom ik het doe. Telefoneren in de auto zal ik evenmin ooit doen. Ik heb te veel studies onder ogen gehad die wijzen op het gevaar ervan. Of ik mijn snelheid heb aangepast door mijn beroep kan ik eigenlijk niet zeggen. Toen ik bij het BIVV terecht kwam, had ik nog maar pas mijn rijbewijs, dus ik kan moeilijk vergelijken.'

Tijd voor de kinderen

Mieke Schevelenbos is niet van plan haar baan in te ruilen voor een andere. 'Voor een non-profitorganisatie werken heeft veel voordelen', vindt ze. 'We hebben erg positieve doelstellingen die verder gaan dan het verkopen van een concreet product. Dat maakt het voor mij boeiend. Natuurlijk, als de ongevallencijfers dalen, ligt dat altijd aan meer dan ons werk alleen. We hebben geen tastbare omzet die ons vertelt of we het goed doen of slecht. Misschien zijn er op een bepaald moment ook minder ongevallen door een nieuw verkeersreglement, door toegenomen controles, zelfs door de weersomstandigheden. We hebben dus weinig houvast om te zeggen: kijk eens, dat hebben we nu goed gedaan!' Nog een voordeel aan non-profitbedrijven is de soepelheid en menselijkheid waarmee ze met hun personeel omgaan, vindt Mieke Schevelenbos. 'Ik heb twee dochtertjes van drie en zes, Elizabeth en Helena. Ik vind het heel belangrijk

dat ik er voldoende kan zijn voor hen. Daarom werk ik sinds een jaar 9/10. Op die manier kan ik mijn kinderen elke woensdagmiddag zelf opvangen. Ik heb het geluk dat onze directie daar niet moeilijk over doet. Ik heb mijn werk vrij gemakkelijk kunnen reorganiseren en zij plannen nooit vergaderingen waar ik absoluut bij moet zijn op mijn vrije middagen. Dat stel ik enorm op prijs. Anderzijds moet je als perswoordvoerder natuurlijk ook 's avonds en in het weekend bereikbaar zijn voor journalisten. Die flexibiliteit hoort bij de job, maar daar heb ik geen problemen mee.'

Ines Minten

www.bivv.be

Des images chocs n'augmentent pas la sécurité routière

Mieke Schevelenbos habite à Moorsel près de Tervuren et travaille depuis plus de dix ans comme responsable de la communication auprès de l'Institut belge pour la Sécurité routière (IBSR). La situation sur les routes belges n'a plus de secrets pour elle, pas plus d'ailleurs que notre comportement au volant. Six fois par an, elle et son équipe se lancent avec plein d'enthousiasme et de conviction dans de grandes campagnes pour la sécurité routière, telle que la campagne 'Bob au volant' à l'approche des fêtes de fin d'année. Chaque campagne élaborée par Mieke Schevelenbos et ses collègues véhicule un message positif, un message qui nous interpelle. 'C'est ce qui a le plus d'effet', dit-elle. 'Une alternative serait de recourir à l'induction de la peur: effrayer le public avec des images chocs d'accidents de la circulation. Mais lorsqu'un individu juge les images trop crues, il cherchera à les banir de son esprit. C'est une sorte de réflexe autoprotecteur: vous cherchez à vous convaincre que cela ne vous arrivera pas; dès lors, ces images n'ont aucun impact.'

Internet doorbreekt sociaal isolement van MS-patiënten

In het MS-centrum in Melsbroek draait het cybercafé al bijna drie jaar op volle toeren. Patiënten kunnen er surfen, chatten, e-mailen, zelfs pc-bankieren. Wie nog wat huiverachtig tegenover het medium staat, kan de hulp inroepen van twee Poolse vrijwilligers, Eva en Pjotr, om zijn eerste stappen in internetland te zetten. 'Mensen met multiple sclerose verzeilen gemakkelijk in een isolement', vertelt administratief directeur Walter Sablon. 'Door hen deze vorm van communicatie aan te bieden, proberen we dat zoveel mogelijk te vermijden.'

Het cybercafé in Melsbroek maakt deel uit van het Europese project 'Breaking the Isolation' van het European MS Platform, een niet-gouvernementele organisatie die werkt met vrijwilligers. In elf MS-centra in zeven verschillende landen heeft het EMSP cybercafés voor patiënten opgezet. Ze worden gerund door Europese studenten die een jaar als vrijwilliger in een ander land ervaringen willen opdoen. In Melsbroek leiden Eva en Pjotr dit jaar alles in goede banen. Ze brengen de diensten van het café onder de aandacht van de patiënten en het personeel, moedigen beginners aan en leggen hen de beginselen van het surfen uit. Op momenten dat de doorgewinterde rotten de computers bezetten, houden ze gewoon een oogje in het zeil. 'EMSP selecteert de vrijwilligers en geeft hen wekelijks wat zakgeld. Wij zorgen voor onderdak, laten hen een taalcursus Nederlands volgen en zorgen ervoor dat ze zich snel op hun gemak voelen in Vlaanderen', zegt Walter Sablon. Hij is er tevreden over

de gang van zaken in het cybercafé. Drie jaar geleden lanceerde hij samen met dr. Piet Ketelaer het idee om ook in Melsbroek een internethoek te installeren. 'Aanvankelijk voelden zowel patiënten als personeel zich wat onwennig. Het was allemaal nog nieuw en velen wilden eerst de kat uit de boom kijken voor ze er zich aan waagden. We zijn van start gegaan met twee à drie computers. Nu hebben we er zeven, allemaal gesponsord door Hewlett Packard dat erg enthousiast bleek over de aanpak.'

Deel van het zorgprogramma

Eva en Pjotr tellen nu zo'n 150 regelmatige bezoekers. 'Na een tijd raakten de patiënten hoe langer hoe meer vertrouwd met het internet. Er zitten al heel wat fervente surfers en chatters tussen die er goed hun weg op vinden', vertelt Walter Sablon. In het ziekenhuis komen zowel patiënten voor ambulante zorg, die 's morgens toe-

komen en 's avonds weer naar huis gaan, als mensen die er voor langere tijd verblijven.

'Het cybercafé is er voor beide groepen. Ze kunnen er gratis en in principe onbeperkt surfen zolang niet altijd dezelfde de computers bezet houden. Uiteraard hebben vooral de gehospitaliseerde patiënten veel aan het café', vindt Sablon. 'Zij kunnen er ook 's avonds of tijdens het weekend terecht.' Drie jaar geleden ging het cybercafé van start als een extraatje, een rareitje waar enkelingen hun gading vonden. Vandaag maakt het hoe langer hoe meer deel uit van het zorgprogramma in het centrum. Het personeel raadt de patiënten nadrukkelijk aan eraan toe te gaan. Multiple sclerose is

een ziekte die mensen erg gemakkelijk in de eenzaamheid duwt. Hun fysieke vaardigheden gaan achteruit, ze belanden vaak in een rolstoel en verliezen al te snel hun sociale leven uit het oog. 'Als je in een rolstoel zit, raak je niet overal meer even vlot. Je laat daardoor makkelijker de moed zakken en verzeilt in een soort van sociaal isolement. Voor zulke mensen is het internet dus een gedroomd medium', aldus Walter Sablon. 'Het maakt de afstand kleiner en zorgt ervoor dat de patiënten moeiteloos met de buitenwereld kunnen blijven communiceren. Hier en daar kan het dus een gemis compenseren.' Het cybercafé krijgt subsidies van de Europese Gemeenschap, de patiëntenvereniging IMSO betaalt maandelijks de factuur voor de internetverbinding en Hewlett Packard leverde de computers. Voor de rest draait het project volledig op het enthousiasme van de vrijwilligers. **Ines Minten**

www.cybercafe.opateam.com

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Het cybercafé maakt hoe langer hoe meer deel uit van het zorgprogramma in het centrum

VAN 4/2 TOT 4/3

RANDUIT

A G E N D A

Scandinavische sprookjeswereld verklankt

Zonder verrassingen zou het leven saai en ondraaglijk zijn. 'Life loves the unexpected' is dan ook de titel van de jongste langspeler van Ranarim. Na Dranouter en Beleuvenissen geeft deze frisse Zweedse folkgroep ook twee concer-

ten in de Vlaamse rand. De naam van het ensemble zinspeelt op de tapijtweefkunst; traditionele en hedendaagse muziekstijlen vormen immers ook een fijnmazig vlechtwerk. De belangrijkste inspiratiebron voor hun verhalende songs is de Scandinavische sprookjeswereld.

Toen Ranarim vier jaar geleden met 'Till the Light of Day' debuteerde, werd het

Ranarim

kwartet met de opgedoekte popgroep ABBA geassocieerd, maar er zijn wel degelijk verschillen. De akoestische begeleiding doet geen afbreuk aan de klaterende stemmen van de vocalisten. Het kwartet uit de beginperiode is inmiddels uitgebreid tot een sextet!

'Life loves the unexpected' door Ranarim Sint-Genesius-

Rode, GC De Boesdaalhoeve, Hoevestraat 67

Donderdag 17 februari om 20.00

02-381 14 51,

www.deboesdaalhoeve.be

Asse-Zellik, CC Den Horinck, Noorderlaan 20

Vrijdag 18 februari om 20.30

02-466 78 21, www.applaus.be

Kleine blote liedjes

Eenvoud siert. Dat bewijst 'Kleine blote liedjes', de intimistische cd die Gerry De Mol en Eva De Roovere samen opnamen. Eva De Roovere werd bekend als de stem van de folkrockband Kadril, Gerry De Mol speelt allerlei snaarinstrumenten en was jarenlang recensent wereldmuziek en jazz. Beide maken ze deel uit van de wereldmuziekgroep Oblomov. Ze repeteerden

vaak met z'n tweetjes voor nummers voor de groep en tijdens die repetities speelden ze al gauw een heleboel intieme liedjes die niet onmiddellijk pasten in het repertoire van Oblomov. Gerry en Eva besloten enkele van die beklievende nummers op te

Eva De Roovere en Gerry De Mol

nemen. Liedjes van henzelf, maar ook covers van Jan De Wilde, Suzanne Vega, Carla Bruni en Richard Thompson. Het resultaat is een reeks, kleine, blote, maar vooral heel mooie liedjes die niets te verbergen hebben achter bassen, drums en keyboards. Ook al zijn er heel wat instrumenten en geluidsmakers te horen, de basis blijft een stem en wat snaren.

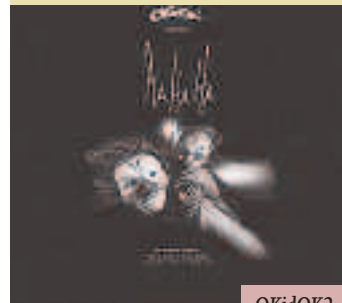
'Kleine blote liedjes' door Eva De Roovere en Gerry De Mol Jezus-Eik/Overijse, GC De Bosuil, Witherendreef 1

Donderdag 24 februari om 20.00

02-657 31 79, www.debosuil.be

Het mysterieuze universum van OKidOK2

Benoit Devos en Xavier Bouvier zijn ervan overtuigd dat ze als clown zijn geboren. Ondanks de weerstand die hun beroepskeuze opriep bij hun omgeving volgden ze een gedegen circusopleiding en legden ze zich met hart en ziel toe op het

OKidOK2

straattheater. 'Hahaha' is hun eerste zaalproductie. Met een uitgestreken gezicht, alsof ze het spreken hebben verleerd, staren ze eerst zwijgend naar het publiek. Pas veel later brabbelen ze een klankna-bootsend kleutertaaltje. Ze frunniken aan hun rode neuzen en stoeien met kartonnen dozen. Hoewel ze over geen andere rekvisieten beschikken, slagen ze erin een mysterieus universum te creëren. Op het vlak van acrobatische stunts kent deze show zijn weerga niet. Om even lenig te worden als de vermaarde tekenfilmfiguren van Warner Bros en Tex Avery was een Spartaanse training nodig. OKidOK2 is echter vooral bedreven in de technieken van de mime en het figurentheater.

'Hahaha' door OKidOK2 Wemmel, GC De Zandloper, Kaasmarkt 75 Donderdag 10 februari om 20.00 02-460 73 24, www.dezandloper.be

**PODIUM
KUNSTEN**

THEATER

DONDERDAG 10 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
L'Hafa door Union Suspecte
● 20.30

VRIJDAG 11 FEB

OVERIJSE
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Château Bravoure
● 20.00

DONDERDAG 17 FEB

GRIMBERGEN
CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Celibaat door Publiekstheater Gent
● 20.15

VRIJDAG 18 FEB

OVERIJSE
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
De Tolbrug door Salva Mea
● 20.30

19 EN 20 FEB

KRAAINEM
GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6
**Liever tellen dan snotte-
bellen** door Echt Antwaarps Teater
● 19/2 om 20.15,
20/2 om 16.15

ZATERDAG 26 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Hamlet
door HETPALEIS
● 20.30

ZATERDAG 26 FEB

OVERIJSE
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Mozart
door Fred Delfgaauw
● 20.30

DONDERDAG 3 MAART

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Hollywood remixed
door Ensemble Leporello
● 20.30

FAMILIEVOORSTELLING

ZONDAG 6 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Wilde Dingen
door Kopergieterij - vanaf 4 jaar
● 15.00

ZONDAG 6 FEB

DILBEEK
Feestzaal CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
**Mijn avonturen
door V. Swchwrn**
door Ro Theater & HETPALEIS -
vanaf 6 jaar
● 15.00

Wilde Dingen (6/2 in Dilbeek, 9/2 in Wemmel)

FOTO: PHILIP DIERZ

DINSDAG 8 FEB

OVERIJSE
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11
Bin Bin door Théâtre de 4 Mains -
van 3 tot 6 jaar
● 14.00

WOENSDAG 9 FEB

WEMMEL
GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75
Wilde Dingen door Kopergieterij -
vanaf 4 jaar
● 14.30

ZONDAG 13 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
7 of Sneeuwitje
door HETPALEIS - vanaf 6 jaar
● 15.00

ZATERDAG 26 FEB

TERVUREN
Zaal Papeblok 02-769 20 92
P.Vandersandestraat 15
Met de kikker alles kits?
door Stabada - vanaf 6 jaar
● 19.00

ZATERDAG 26 FEB

VILVOORDE
CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17
Waaaaaouw! door Frank Cools -
vanaf 5 jaar
● 15.00

ZONDAG 27 FEB

ASSE-ZELLIK
CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20
Doctor Sol door Salibonani - vanaf 7 jaar
● 15.00

HUMOR

VRIJDAG 11 FEB

GRIMBERGEN
CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Wim Helsen en Thomas Smith
● 20.15

DONDERDAG 17 FEB

VILVOORDE
CC Het Bolwerk 02-255 46 90
Bolwerkstraat 17
De kleine kant
door Dirk Denoyelle en Kris De Jean
● 20.30

VRIJDAG 18 FEB

DILBEEK
CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan
Rond genoeg door De Schedelgeboorten
● 20.30

ZATERDAG 19 FEB

BEERSEL
CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34
Con voce soave
door De Frivole Framboos
● 20.00

VRIJDAG 25 FEB

TERVUREN
Zaal Papeblok 02-769 20 92
P.Vandersandestraat 15
Cockamamy door Jummoo
● 20.30

26 EN 27 FEB

GRIMBERGEN
Fenikshof 02-263 03 43
Abdijstraat 20 (CC Strombeek)
La Cucina dell'Arte
door David en Danny Ronaldo
● 26/2 om 20.15, 27/2 om 17.00

Hamlet (26/2 in Dilbeek)

FOTO: KURT VAN DER ELST

4 EN 5 MAART

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

La Cucina dell'Arte

door David en Danny Ronaldo

● 20.30

LITERAIR

ZATERDAG 12 FEB

ASSE

't Smiske 02-306 68 55

Gemeenteplein 7

Josse De Pauw leest voor uit eigen werk, muzikale begeleiding

door François De Ridder en

Geert Van den Broeck

● 21.00

WOENSDAG 16 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Literaire Valentijn met o.a.

Chris Lomme, Peter Vanden Eede,...

● 20.30

DONDERDAG 24 FEB

VILVOORDE

Openbare bibliotheek 02-255 46 90

Grote Markt 9 (CC Het Bolwerk)

Peter Verhelst

● 20.00

DONDERDAG 3 MAART

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

dOnderkurEn: **Willy Spillebeen**

● 20.30

SENIOREN

DINSdag 15 FEB

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Het lied der Vlaamse zonen

door Carry Goossens

● 14.00

DONDERDAG 24 FEB

VILVOORDE

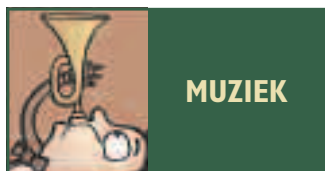
CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

That's live

door Nicole & Hugo

● 14.30

VRIJDAG 4 FEB

ASSE

't Smiske 02-306 68 55

Gemeenteplein 7

Mauvais Sort (folk)

● 21.00

VRIJDAG 4 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

Slagen en verwonderingen

door De Beenhouwerij

● 20.30

ZATERDAG 5 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

De andere kust

door Kadril en gasten

● 20.30

ZATERDAG 5 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Flam en Contrar

door Myrddin, met aansluitend foyerconcert door de familie De Cauter

● 20.15

DONDERDAG 10 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Niets in de mouwen

door Jan Leyers

● 20.15

VRIJDAG 11 FEB

ASSE

't Smiske 02-306 68 55

Gemeenteplein 7

Trek met uit de Vlaamse klei: Foulart

(kleinkunst)

● 21.00

VRIJDAG 11 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Op den duur

door Willem Vermandere

● 20.30

VRIJDAG 11 FEB

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Hartje

door Veerle Eyckermans &

Firmin Timmermans

● 20.30

WOENSDAG 16 FEB

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

La Guitarra

door Raphaëlla Smits, Dirk Van Esbroeck

en José Toral

● 20.30

VRIJDAG 18 FEB

HOEILAART

Felix Schiecentrum 02-657 99 04

Gemeenteplein

Muzikaal literaire avond: **Raymond van het Groenewoud** 'Intiem' en **Benno Barnard** over België

● 20.30

VRIJDAG 18 FEB

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

TV-tunes K.N.T.

door Wim Opbrouck & Maandacht

● 20.00

ZATERDAG 19 FEB

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Memories of you

door Willy Claes Quartet

● 20.00

ZATERDAG 19 FEB

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Shantalla (folk)

● 20.00

DONDERDAG 24 FEB

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21

Noorderlaan 20

Licht door Stef Bos

● 20.30

DONDERDAG 24 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

TV-tunes K.N.T.

door Wim Opbrouck & Maandacht

● 15.00 en 20.15

VRIJDAG 25 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Peremans & Roose

● 20.30

ZONDAG 27 FEB

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02-255 46 90

Bolwerkstraat 17

Tres Tigres Tristes

● 20.30

Cockamamy (25/2 in Tervuren)

FOTO: STEPHAN VAN ELETREBEN

Tres Tigres Tristes (27/2 in Vilvoorde)

WOENSDAG 2 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

See you naked door Sioen
● 20.30

De eerste 5 lezers die naar CC Den Horinck bellen met vermelding 'RandKrant' krijgen 2 gratis vrijkaarten voor Sioen

DONDERDAG 3 MAART

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
Noorderlaan 20

Tres cultures por la paz
door Rosa Zaragoza
● 20.30

VRIJDAG 4 MAART

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Cowboys Sweetheart
door Sanne
● 20.00

VRIJDAG 4 MAART

ZAVENTEM

Raadzaal gemeentehuis
Diegemstraat 37

Ludo Mariën en Dirk Van Gorp (accordeon en contrabas), jaarlijks concert van het J.C.Heusonfonds voor borstkankeronderzoek binnen het J. Bordetinstituut
● 20.00

KLASSIEK

ZATERDAG 5 FEB

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Pianotrio 'Spirale'
● 20.00

ZATERDAG 5 FEB

TERVUREN

Zaal Papeblok 02-769 20 92
P.Vandersandestraat 15

Orquest Atipica
● 20.30

12 EN 13 FEB

TERVUREN

Zaal De Steenberg 02-767 59 30
Spechtenlaan 8

Winterconcert door de Koninklijke Harmonie Sint-Jozef, dirigent: Frans Buelens
● 19.30

VRIJDAG 18 FEB

VLEZENBEEK

De Merselborre 02-371 22 62
Schaliestraat 2

Valentijnsconcert
door Camerata con Cor(d)e
● 20.00

ZATERDAG 19 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

A night @ the opera
● 20.30

ZONDAG 20 FEB

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Viololrecital met Jo Vercruyssen (viool) en Geert Callaert (piano)
● 11.00

DONDERDAG 24 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Heli Jacobson en Lutgart Van Ballaer
● 20.30

ZONDAG 27 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Soratea
● 20.30

ZONDAG 27 FEB

KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Aperitiefconcert
door Il solisti del vento
11.00

VRIJDAG 4 MAART

BEIGEM

Kerk 02-263 03 43 (CC Strombeek)

Stabat Mater van Pergolesi
door La Passione
● 20.15

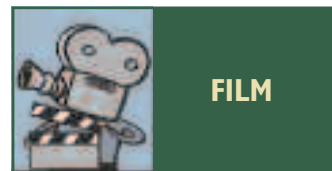
JAZZ

VRIJDAG 18 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Big White Screen
door Brussels Jazz Orchestra - muzikale begeleiding bij een aantal stille films
● 20.15

ZONDAG 6 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Shark tale
● 15.00

ZONDAG 6 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

2046
● 20.00

ZONDAG 6 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Plop en Kwispel
● 15.00

MAANDAG 7 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Incredibles (Vlaamse versie)
● 15.00

DINSDAG 8 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Nobody knows
● 20.30

WOENSDAG 9 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Incredibles (Originele versie)
● 15.00

WOENSDAG 9 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The clearing
● 20.30

WOENSDAG 9 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Birth
● 20.30

Orquest Atipica (5/2 in Tervuren)

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

BALLET

Kwetsbaar dansduo in de chaos van ruimte en tijd

In hun choreografie 'Skènè' verwijzen Etienne Guilloteau en Claire Croizé naar schepingsmythes waarin oerkoppels de chaos trachten te bezweren. De vier elementen waarmee zij worstelen zijn niet aarde, water, lucht en het vuur, maar licht, de beweging, de ruimte en de tijd. Die zijn aan zoveel veranderingen onderhevig dat elke ordening van korte duur is. De danspersonages zijn op el-

Etienne Guilloteau
en Claire Croizé

kaar aangewezen, maar kunnen geen compromissen sluiten. Hoewel het mannelijke en het vrouwelijke complementair zijn, veroorzaken de sekverschillen allerlei conflicten en stapelen de misverstanden zich op. De dansers verkiezen een symbolische boven een expressionistische lichaamstaal. Om hun autonomie en de daaruit voortvloeiende eenzaamheid te onderstrepen, maken ze geen gebruik van theatrale effecten. Wat er precies aan de hand is kan alleen worden afgeleid uit subtiele gebaren. Beide dansers studeerden aan de vermaarde PARTS school van Anne Teresa De Keersmaecker.

'Skènè' door Etienne Guilloteau en Claire Croizé

**Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Donderdag 17 februari om 20.30**
📞 02-466 20 30, www.westrand.be

FOLK

Klassiekers in een nieuw kleedje

Folkkwadrant is veel meer dan een levende jukebox. Klassiekers van Bob Dylan, The Waterboys, Richard Thompson en Alain Stivell worden door dit muziekcollectief niet gekopieerd maar veeleer in een nieuw jasje gestoken. Het repertoire is veel ruimer dan de naam van de groep laat uitschijnen; reggae, pop en new age zijn nooit ver af. Folkkwadrant blijkt een waardige tegenhanger van de LSP showband. De groep ontstond ter gelegenheid van de dertigste editie van het folkfestival van Dranouter, maar sinds vorige zomer is de samenstelling gewijzigd. Sitarspeler en gitarist Tom Theuns van Ambrozijn kwam het ensemble versterken. De stem van zangers

Jorunn Bauweraerts klinkt ook aanstekelijk zonder haar collega's van Laïs. Rebels is Kris de Bruynes voorttrekkersrol in 'Masters of War'.

Folk

**Beersel, CC de Meent,
Gemeenveldstraat 34**

Vrijdag 4 februari om 20.30

📞 02-359 16 00, www.applaus.be

CHANSON

Legendarische zangeressen

In 'Call me Madam' vereenzelvigt Micheline Van Hautem zich niet alleen met de Parijse straatmus Edith Piaf en de Duitse diva Marlene Dietrich, zij kruipt ook in de huid van de Amerikaanse jazzvertolker Sarah Vaughan met haar onweerstaanbaar zwoele stemgeluid. Daarnaast treedt ze in het voetspoor van Billie Holiday en Ella Fitzgerald, vrouwen die een zindering door het publiek joegen telkens als ze voor het voetlicht kwamen. De podiumsterren die de Vlaamse zangeres laat herleven, hadden hun kwaliteiten maar ook hun gebreken. Die worden in de sarcastische chansons van Georges Brassens en Jacques Brel uitvergroot. Micheline Van Hautem doet er in deze revue nog een schepje bovenop. Ze concerteerde vroeger o.a. met Liesbeth List en Frank Boeijen. Haar verhuis naar het bruisende New York heeft haar fascinatie voor de Europese cultuur niet getemperd maar veeleer doen toenemen.

'Call me Madam'

**door Micheline Van Hautem
Linkebeek, GC De Moelie,
Sint-Sebastiaanstraat 14**

Vrijdag 18 februari om 20.30

📞 02-380 77 51, www.demoelie.be

FAMILIEVOORSTELLING

Verboden Amerikaanse kinderliedjes

Woody Guthrie (1912-1967) was één van de invloedrijkste singer-songwriters uit de vorige eeuw. Voor Bruce Springsteen, Steve Paxton en Bob Dylan was hij een lichtend voorbeeld. Dat hij ook aanstekelijke kinderliedjes heeft geschreven, is in onze contreien nauwelijks bekend. Daarom liet Jan de Smet tijdens het voorbije sabbatjaar van De Nieuwe Snaar zijn leukste teksten door Frank Vander Linden vertalen. Hoewel ze al in de jaren veertig werden neergepend, hebben ze niets aan pittig-

heid ingeboet. 'Ik wil mijn melk!' (I want my Milk), dat van zijn hand is, werd in de Verenigde Staten een megahit. Hij is ook de auteur van het alom bekende 'This land is your land' waarvan honderden versies bestaan. Guthrie, die in de McCarthyperiode werd gecensureerd, liet wel duizend liedjes na. Jan De Smet en contrabasspeler Arne Van Dongen, die bij Het Muziek Lod zijn sporen verdiende, bewijzen dat de censoren Guthrie nooit het zwijgen hebben kunnen opleggen.

'Woody' door Jan De Smet en Arne Van Dongen

**Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
Bolwerkstraat 17**

**Dinsdag 8 februari om 15.00 -
vanaf 5 jaar**

📞 02-255 46 90, www.applaus.be

KINDERMUZIEKFESTIVAL

Kijk, luister en doe mee!

Spinrag is een groot kijk-luister-en-doe-mee-festival voor iedereen vanaf 2 jaar met muziek als rode draad van een spannend spinnenweb. Het is een web waar je makkelijk in blijft hangen: je kan wat kijken, luisteren, ergens aankomen, je adem inhouden voor prachtige muziek.

Gedichten, verhalen, dansspasjes, jongleurs worden stevig vastgeknoopt aan bizarre, bonte, maffe, mooie, zachte, zingende, kleurrijke muziek. Als je het passief toekijken moe bent, kan je zelf muzikale draden spinnen in de workshops. Stilzitten en ouders zijn daar niet toegelaten!

Spinrag 2005

**Grimbergen, CC Strombeek,
Gemeenteplein**

Zaterdag 19 februari vanaf 13.30

📞 02-263 03 43, www.ccstrombeek.be

Dilbeek, CC Westrand, Jamrijklaan

Zondag 20 februari vanaf 13.30

📞 02-466 20 30, www.westrand.be

Meer info over Spinrag vindt u in het programmaboekje, een inschrijvingsformulier kunt u eveneens bekomen in CC Strombeek en CC Westrand

Ludo Dosogne

DONDERDAG 10 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Tijl Uilenspiegel

● 15.00

VRIJDAG 11 FEB

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Un long dimanche de fiançailles

● 20.00

ZATERDAG 12 FEB

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Catch that girl - vanaf 8 jaar

● 14.00

ZONDAG 13 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

De Kus

● 20.00

ZONDAG 13 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Het Zuiden in beweging:

Afrikaanse, Oriëntaalse en Zuid-Amerikaanse cultuur in filmbeelden en dansworkshops

● 11.00 La vie est belle

(+ Afrikaanse dans)

● 14.00-15.00 Satin Rouge

(+ buikdans)

● 17.00 Tango (+ tango)

DINSDAG 15 FEB

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Modigliani

● 20.30

DINSDAG 15 FEB

LINKEBEEK

Café GC De Moelie 02-380 39 89
Sint-Sebastiaanstraat 14

Troy

organisatie: JeuLink

● 20.00

WOENSDAG 16 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Ocean's 12

● 20.30

DONDERDAG 17 FEB

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Bridget Jones:

The Edge of Reason

● 20.00

ZONDAG 20 FEB

BEERSEL

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Birth

● 20.00

Tweehonderdste verjaardag van sprookjesverteller Hans Christian Andersen

Vooraleer het Kasteel van Gaasbeek en het literatuurhuis Passa Porta in de lente uitpakken met een biografische tentoonstelling over Hans Christian Andersen trekt het Belgisch Centrum voor het Beeldverhaal het feestjaar op gang met een expositie van de Deense auteur Peter Madsen. Hij maakte een strip van Andersens aangrijpend verhaal uit 1847 over een moeder die haar dode kind weer tot leven wil wekken. De beproevingen die zij doorstaat, symboliseren de verschillende fases van het rouwproces. Uiteindelijk moet zij het verlies aanvaarden en haar kind in 'een onbekend land' achterlaten. Om alle lagen van de tekst te doorgronden en in tekeningen om te zetten, was een lang rijpingsproces nodig. De talloze voorbereidende schetsen bewijzen dat. Sprekende beelden maken woorden overbodig; angst, woede en wanhoop zijn duidelijk op het gezicht van de moeder af te lezen. Met het nodige respect voor de gevierde schrijver geeft Madsen in zijn 'grafische novelle', zoals hij zijn strip omschrijft, een persoonlijke interpretatie van het verhaal.

Filosoof

'Andersen was niet alleen sprookjesverteller maar ook levensfilosoof', benadrukt Lone Larsen. Als directrice van het Deens Cultureel Instituut coördineert zij alle manifestaties die ter gelegenheid van de tweehonderdste verjaardag van Hans Christian Andersen in België, Nederland en Luxemburg worden georganiseerd. 'In tegenstelling tot de gebroeders Grimm en Charles Perrault is hij nooit moraliserend', licht ze toe. 'Toch zitten er allerlei boodschappen in zijn oeuvre verborgen. Vaak verwijzen de thema's die hij aansnijdt naar moeilijke periodes in zijn leven. Dat hij zijn schrijftalent kon ontwikkelen had hij vooral te danken aan Jonas Collin van het Nationaal Theater van Kopenhagen. In dit jubeljaar vragen we bedrijven om geld te storten in ons internationaal Andersen-ABC fonds dat het analfabetisme bestrijdt. We willen vooral kansarme kinderen uit de Derde Wereld, die onvoldoende kunnen lezen en schrijven verder helpen.'

Menslievend

Tijdens lezingen en vertelnamiddagen wordt dieper ingegaan op het sociaal engagement van Hans Christian Andersen. Marc Didden, Bart Moeyaert en Anne Provoost werden voor Vlaanderen aangesteld als ambassadeur van het Andersenjaar. Van hen wordt

© PETER MADSEN / DELCOURT

verwacht dat ze het humanistisch gedachtegoed van de auteur helpen uitdragen. 'Zijn menslievende opvattingen komen al in zijn eerste roman 'De Improvisator' aan bod', legt Lone Larsen uit. 'Dat heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat zijn ouders het niet breed hadden. Hij bekommerde zich over de integratie van armen en outsiders in de maatschappij.' De Koninklijke Bibliotheek exposeert in maart eerste drukken van bekende en minder bekende boeken van Andersen uit privé collecties. Elders in het land worden kleurrijke parades en sprookjeswandelingen gepland.

Ludo Dosogne

'Verhaal van een Moeder - Verhaal van een Verstripping'

Brussel, Belgisch Centrum van het Beeldverhaal, Zandstraat 20

Tot 6 maart. Van dinsdag tot zondag van 10.00 tot 18.00.

📞 02-219 19 80, www.comicscenter.net

Op de zeer uitgebreide website www.hca2005.com vindt u alles in verband met het Hans Christian Andersenjaar. De reizende tentoonstelling over het leven en werk van Hans Christian Andersen is van 1 tot 31 mei te zien in het Kasteel van Gaasbeek.

DINSDAG 22 FEB**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

Birth

● 20.30

WOENSDAG 23 FEB**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

National Treasure

● 20.30

ZONDAG 27 FEB**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Ocean's twelve

● 20.00

MAANDAG 28 FEB**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43

Gemeenteplein

The Phantom of the Opera

● 20.30

TENTOONSTELLINGEN**VAN 3 FEB TOT 10 APRIL****MEISE**

Nationale Plantentuin 02-260 09 70

Domein van Bouchout

De kust van Mauretanië

● 10.00-17.00

VAN 4 FEB TOT 28 FEB**JEZUS-EIK/OVERIJSE**

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Expo artistiek project**'Steenwegen'**, fototentoonstelling

en videomontage

● doorlopend

VAN 4 TOT 26 FEB**MEISE**

De Muze van Meise 02-268 61 74

Brusselsesteenweg 69

Ultra - jonge kunstenaars uit de regio

● doorlopend

VISIONAIR BELGIË

Belgische cultuurgeschiedenis belicht vanuit onverwachte invalshoeken

De tentoonstelling 'Visionair België' die ter gelegenheid van de 175ste verjaardag van ons land in het Paleis voor Schone Kunsten wordt georganiseerd, zal ongetwijfeld veel stof doen opwaaien. Dromers, fantasten en excentriekelingen hebben bij de Zwitserse tentoonstellingsbouwer Harald Szeemann die voor deze expositie werd aangezocht, een streepje voor. Hij selecteerde niet alleen buitenissige schilderijen, sculpturen en installaties van bekende en vergeten kunstenaars,

nieuw werk besteld. Wim Delvoye vervaardigde een verticale versie van zijn Cloaca machine, die nepuitwerpselen produceert. De maquette van het vuursteenmuseum aan de apocalyptische toren, die Robert Garcet in Eben-Emaël bouwde en volstouwde met geologische vondsten, verwijst naar de 'oude Belgen'. Ook niet-Belgen zijn in het project geïntegreerd. De Franse schrijvers Victor Hugo en Charles Baudelaire bijvoorbeeld hadden een uitgesproken mening over België. De Afrikaanse kunstenaar Georges Adéagbo kreeg de opdracht een installatie te maken die commentaar levert op de kolonisering van Congo.

Sfeerfilms

Poëtische anarchisten als Jacques Charlier en Marcel Broodthaers, symbolisten als Fernand Khnopff en Leon Spilliaert en surrealistische boegbeelden als René Magritte en Paul Delvaux duiken eveneens op in deze tentoonstelling. Ook Johan van Geluwe die met zijn 'mail art' het reilen en zeilen van de gevestigde kunstwereld ironiseert, is present. Harald Szeemann selecteerde voorts intrigerende sfeerfilms van Charles Dekeukeleire, Henri Storck en Chantal Ackerman. De ondertitel van de tentoonstelling 'C'est arrivé près de chez nous' is een parafrase op een beruchte verkrachtingsfilm van Benoît Poelvoorde. De vertoning vindt niet plaats in een aparte zaal maar tussen en op de andere werken. In het land van extravagante curators en eigenzinnige museumdirecteurs voelt Szeemann zich in zijn nopjes.

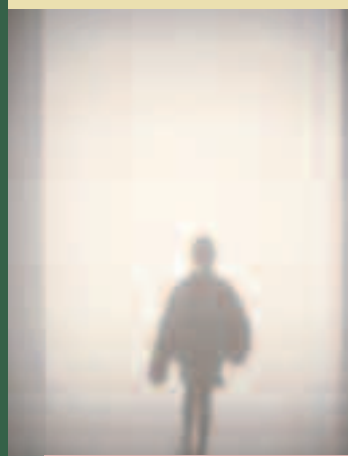
Ludo Dosogno

FOTO: ANN VERONICA JANSSENS

Ann Veronica Janssens
'Brouillard Artificiel et son' 1997 -
Museum van Hedendaagse Kunst
Antwerpen

FOTO: VG, BILDKUNST

Carsten Höller 'Karussel' 1999
Merry-go-round, electric motor,
lightbulbs Courtesy of the artist
and Schipper & Krome, Berlin

maar liet zich ook inspireren door pedofiliëschandalen, de gastronomie, het kolonialisme, de sport en de godsdienstbeleving. Door de thematische opstelling worden onverwachte verbanden gelegd.

'Ik doe aan lokale antropologie', legt Szeemann uit, 'zo krijgen de 'Belgitudes' vorm. Net zoals voor gelijkwaardige tentoonstellingen over Zwitserland en Oostenrijk vermijd ik een lineaire of chronologische benadering van de cultuurgeschiedenis. Blikvangers uit de beeldende kunst vormen de rode draad, maar theater, muziek, circus, politiek en mode worden niet vergeten. Toch heb ik geen pedagogische ambities. De behandelde thema's kruisen en overlappen elkaar. Een aantal sleutelwerken moeten we helaas missen. Van James Ensor had ik graag 'De intrede van Christus in Brussel' getoond omdat dit werk bulkt van betekenissen; het doek kan bijvoorbeeld met de Internationale worden geassocieerd. Zijn mysterieus 'Skelet, dat chinoiserieën bekijkt' konden we daarentegen wel lenen.'

'Buitenstaanders'

Bij hedendaagse trendsetters als Jan Fabre, Berlinda De Bruyckere en Ann Veronica Janssens werd een

'Visionair België'

Brussel, Paleis voor Schone Kunsten,
Ravensteinstraat 23

Van 18 februari tot 15 mei. Van dinsdag tot
zondag van 10.00 tot 18.00, donderdag tot 21.00
● 02-507 82 00, www.bozar.be

Deze tentoonstelling kadert in het herdenkingsprogramma '175-25' dat dit jaar wordt georganiseerd naar aanleiding van de 175ste verjaardag van de onafhankelijkheid van België en de 25ste verjaardag van het federalisme in ons land.

Meer info over het programma van '175-25' en de '175-25 Pass' die toegang geeft tot de meest prestigieuze tentoonstellingen van het programma vindt u op www.175-25.be of op 0702-175 25.

De imaginaire wereld van stripduo François Schuiten en Benoît Peeters

'De Poorten van de utopie' is een opmerkelijke theatrale tentoonstelling van François Schuiten en Benoît Peeters in het Leuvense Tweebronnencomplex. Deze Brusselse kunstenaars die al sinds hun jeugd een artistiek duo vormen, werden vooral bekend door hun raadselachtige stripreeks 'De duistere steden', waarin zij hun nostalgische visioenen tot in de kleinste details hebben uitgebeeld. Filmprojecties, schilderijen en een indrukwekkend decor geven een belangrijke meerwaarde aan deze manifestatie.

Omdat de expositie op een steenworp van de stadsbibliotheek wordt georganiseerd, vormen boeken het hoofdthema. Aan elk object en iedere tekening hangt een verhaal vast. De bezoeker is echter gewaarschuwd: ernst en ironie gaan hand in hand. Achtereenvolgens worden het 'Boek der Steden', het 'Boek van de Natuur', het 'Boek van de Vlucht' en het 'Boek der Dromen' voorgesteld. Een fictieve reisgids fungeert als leidraad. Wie door de vier tentoonstellingszalen wandelt, waant zich door de bevreemdende opstelling in een ander tijdperk.

© FRANÇOIS SCHUITEN

De antieke meubelen, het gedempte licht, de zachte muziek en vooral de surrealistische kleurtekeningen roepen een mysterieuze sfeer op. En daar zijn Schuiten en Peeters sterk in. De 'Planet of Visions', waarvan ditmaal slechts het tipje van de sluier wordt gelicht, lokte op de wereldtentoonstelling in Hannover vijf miljoen nieuwsgierigen! Uit de beeldverhalen blijkt dat de stadsarchitectuur een van hun stokpaardjes is. Onlangs renoveerden ze de burgerwoning die de jonge architect Victor Horta voor zijn vriend Eugène Autrique op de

Haachtsesteenweg in Schaarbeek bouwde. Een muf 'art nouveau' museum is het vanzelfsprekend niet geworden. Ze verlieten de platgetreden paden en ontwierpen een 'Maison Imaginaire' of een 'Huis van de verbeelding', waar dagdromers hun hart kunnen ophalen. Voor de inrichting van het Belgisch paviljoen op de wereldtentoonstelling in het Japanse Aichi bereiden ze momenteel een multimediaal project voor dat de bezoeker andermaal op het verkeerde been zet. Ze verzoenen Brueghel met Magritte en suggereren dat ons land al 200 in plaats van 175 jaar bestaat!

Ludo Dosogne

'De poorten van de utopie'
 Leuven, Tweebronnen, Diestsestraat 49
 Tot 27 februari. Van dinsdag tot zondag van 11.00 tot 18.00
 ☎ 0497-64 94 52, www.beeldbeeld.be
 Brussel, Huis van de verbeelding/Maison Autrique,
 Haachtsesteenweg 266
 Van dinsdag tot zondag van 12.00 tot 18.00
 ☎ 02-215 66 00
 Ook het Brusselse metrostation Hallepoort werd door Schuiten gedecoreerd

TOT 4 FEB TOT 9 OKT

TERVUREN

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
 Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11

Het geheugen van Congo,
 de koloniale tijd

☎ van di tot vrij van 10.00 tot 17.00, za en zo van 10.00 tot 18.00

VAN 9 FEB TOT 7 MAART

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
 Kaasmarkt 75

Fotografiecircuit: **'Verborgene universum'** door Melanie Van Raaij

☎ doorlopend

TOT 13 FEB

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhofplein 11

Tijl Uilenspiegel (Jekino)

☎ doorlopend

VAN 18 FEB TOT 13 MAART

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhofplein 11

Pablo Neruda

☎ doorlopend

VAN 18 FEB TOT 18 MAART

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
 Gemeenteplein

Anne Daems en Koenraad Dedobbeleer

☎ doorlopend

VAN 22 FEB TOT 15 MAART

OVERIJSE

Gemeentelijke Bibliotheek
 Begijnhof 13 02-687 57 18

Zoveel Brabanders, zoveel verhalen

☎ doorlopend

VAN 22 FEB TOT 15 MAART

SINT-PIETERS-LEEUV

Gemeentelijke Bibliotheek
 Rink 2 02-371 22 64

Zoveel Brabanders, zoveel verhalen

☎ doorlopend

25, 26 EN 27 FEB

LINKEBEEK

GC De Moelie 02-380 77 51
 Sint-Sebastiaanstraat 14

Groepstentoonstelling experimentele schilderkunst

door de Laathloeiërsacademie in Alsemberg
 ☎ vernissage op 25/2 van 20.00 tot 22.00, 26 en 27/2 van 10.00 tot 18.00

TOT 20 MAART

DROGENBOS

Felix De Boeckmuseum 02-377 57 22
 Kuikenstraat 6

Zelfgave

☎ van di tot vrij van 13.00 tot 17.00, za en zo van 14.00 tot 17.00

TOT 2 OKT

TERVUREN

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
 02-769 52 11

Leuvensesteenweg 13

Congo, natuur en cultuur

☎ van di tot vrij van 10.00 tot 17.00, za en zo van 10.00 tot 18.00

MAANDAG 7 FEB

GRIMBERGEN

Abdij (Ostzaal)

'Van toen en nu...' door Abt P.W. Wagenaar, Emeritus Abt van Grimbergen

☎ 20.00

DINSDAG 8 FEB

ASSE-ZELLIK

CC Den Horinck 02-466 78 21
 Noorderlaan 20

'Een vreemde eend in Afrika, van Brussel naar Kaapstad in een Citroën 2CV' door Gert Dison

☎ 20.00

WOENSDAG 9 FEB

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal
 02-720 23 92 (Willy Buelens)

Kouterweg 2

Filmvoorstelling **'Cuba, tussen droom en dollar'** door Paul De Schutter

• organisatie: VTB-VAB Zaventem

☎ 20.00

MAANDAG 14 FEB

BEERSEL

Bibliotheek 02-359 16 00
 Brusselsesteenweg 77c (CC de Meent)

Ontmoetingen met Beerselaars: André Cleiren over pesten op het werk

☎ 20.00

DINSDAG 15 FEB**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

'De Baltische staten'

door Stefan Blommaert, journalist

● 14.00

DINSDAG 15 FEB**SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

'Indonesië, op schattenjacht in Java, Sulawesi en Bali'

door Raymond Mortelmans

• Organisatie: VTB-VAB

DONDERDAG 17 FEB**DROGENBOS**

Felix De Boeckmuseum 02-377 57 22

Kuikenstraat 6

'Felix De Boeck et l'abstraction'

door prof. dr. Serge Goyens de Heusch (lezing in het Frans)

● 20.00

VRIJDAG 18 FEB**SINT-PIETERS-LEEUEW**

G.C.C. Kasteel Coloma 02-377 23 91

J. Depauwstraat 25 (Brigitte Vandamme)

'Een tuin om van te smullen'

door Peter Bauwens

• organisatie: VVPV regio Pajottenland

● 20.00

WOENSDAG 23 FEB**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

'Tsjechië'

● 20.00

DONDERDAG 24 FEB**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhofplein 11

'Ambrassadeurs'

door Franky Devos

● 20.00

VRIJDAG 25 FEB**VLEZENBEEK**

De Merselborre 02-371 22 62

Schaliestraat 2

Lezing door Dixie Dansercoer en

Julie Brown

● 20.00

ZATERDAG 26 FEB**HOEILAART**

Felix Sohiecentrum 02-657 51 50

Gemeenteplein (De Notenboom)

Gespreksnamiddag over 'Zelfzorg'

• organisatie: De Notenboom

● 14.00-17.00

DINSDAG 1 MAART**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

'Bemiddeling: andere wijze om conflicten op te lossen'

door Diana Evers, gezinspsychologe

K.U.Leuven

● 14.00

CURSUSSEN**DONDERDAG 3 FEB****BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00

Gemeenveldstraat 34

Universiteit Vrije Tijd: start 6-delige lessenreeks 'Labyrint of luthof, de stad in de Europese kunst en literatuur'

door prof. Martine de Clercq

● 14.00-16.00

7 EN 8 FEB**GRIMBERGEN**

Athena Brabant-Centrum voor

Creatieve Kunstambachten

02-460 44 92

Charleroyhoeve, Lierbaan 8

Workshops

'Collage voor textielkunst' (7/2) en

'Inlijsten van textiel' (8/2)

● 10.00-16.00

VRIJDAG 18 FEB**GRIMBERGEN**

Athena Brabant-Centrum voor

Creatieve Kunstambachten

02-460 44 92

Humbeeksesteenweg 184

Workshop 'Zijdeschilderen -

stempelen met was'

● 10.00-16.00

VRIJDAG 25 FEB**GRIMBERGEN**

Volkssterrenwacht MIRA

Abdijstraat 22 02-269 12 80

Astroclub met Frank**Deboosere:** 'Het fascinerende spel van de wolken'

● 19.30

ZONDAG 20 MAART**TERNAT**

Vergaderzaal sportcomplex

0475-45 84 57 (Gilbert Veryser)

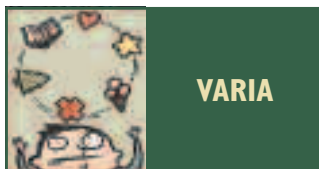
P. Van Cauwelaertstraat 26

Introductie cursus 'Digitale fotografie en beeldverwerking',

vooraf inschrijven

• organisatie: VTB-Foto- & Diaclub Ternat

● 9.30-12.30

VARIA

DINSDAG 8 FEB**VILVOORDE**

Centrum

Carnaval

● 15.11

ZATERDAG 12 FEB**DILBEEK**

CC Westrand 02-520 77 30

(vzw Sacha) of <http://sacha.scw.be>

Kamerijklaan

Kookavond voor lesbiennes, homo's en bi's

• organisatie: vzw Sacha

● 18.00

ZATERDAG 12 FEB**KRAAINEM**

Centrum

Carnaval

● 15.11

12 EN 13 FEB**SINT-PIETERS-LEEUEW**

Gemeentelijke evenementenhal

Bergensesteenweg 250 0495-86 09 37

Rommelmart en antiekbeurs

● 10.00-18.00

16 FEB EN 16 MAART**HOEILAART**

Ruusbroecbibliotheek 02-657 17 44

Gemeenteplein 1

Voorleesuurkje voor kleuters

van 5 tot 7 jaar (3de kleuterklas en 1ste leerjaar)

● 16.00

VRIJDAG 18 FEB**TERVUREN**

Zaal Papeblok 02-767 57 13

P.Vandersandestraat 15 (H. Herremans)

Quiz avond

● 20.00

ZATERDAG 19 FEB**SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51

Hoevestraat 67

Preselectie Groot Nederlands Dictee, inschrijven voor 5

februari

● vanaf 08.45

ZATERDAG 5 MAART**LINKEBEEK**

Café GC De Moelie 02-380 39 89

Sint-Sebastiaanstraat 14

Reggaecocktailparty

van JeuLink

● 21.00

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 maart tot 4 april 2005 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 3 februari a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn

van de hand van Floris De Smedt.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Bedrijvenpark Westrode komt er na 30 jaar dan toch

De eerste plannen voor de aanleg van een circa 75 ha groot industrieterrein langs de A12 in Westrode in het noorden van Meise dateren al van 1974. Dat jaar besliste de intercommunale Haviland om het project samen met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant te realiseren. Ondanks het feit dat het gebied in het gewestplan ingekleurd staat als bedrijvzone, een aanzienlijke investering van Haviland in onteigeningen en veel lobbywerk van de politieke en economische krachten uit de regio, weigerden de opeenvolgende Vlaamse regeringen het afgelopen decennium hun fiat te geven. De mislukte onderhandelingen over de uitbreiding van DHL in Zaventem, met alweer het verdwijnen van veel banen vanaf 2008 als gevolg, zorgden echter voor de doorbraak.

22

Begin december van vorig jaar zette de Vlaamse regering het licht op groen voor de realisatie van het project. In deze beslissing wordt gestipuleerd dat het vooral om een transport- en distributiezone moet gaan. Bij de ontwikkeling van het bedrijventerrein, dat uiteindelijk 56 ha groot kan worden, moet bovendien rekening worden gehouden met een aantal bindende principes. Zo dient het terrein kwalitatief ontwikkeld te worden als een hoogwaardig logistiek park met waar mogelijk optimaal grondgebruik en een landschappelijke inkleiding met lanenstructuur en een kwalitatieve buffer rond het terrein. De open ruimteverbinding tussen Antwerpen en Brussel over Nieuwenrode moet behouden blijven en worden versterkt. Voor de aansluiting op de A12 is op de grens tussen Londerzeel en Meise een nieuw op-

en afrittencomplex voorzien. Daarnaast zal het bedrijventerrein via de A12 met het openbaar vervoer bereikbaar zijn.

Buitengebied of bedrijvzone

Wat liep er de afgelopen decennia mis? Vooreerst duurde het wegens de ongunstige conjunctuur tot het einde van de jaren '80 vooraleer Haviland besliste over te gaan tot het onteigenen van de nodige gronden. De jaren daarop investeerde de intercommunale meer dan 125.000 euro om het terrein van 75 ha te kopen. In 1995 kreeg de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer een bouwvergunning voor de aanleg van de nodige infrastructuurwerken binnen en buiten het bedrijvenpark. De werken werden aanbesteed, maar het startsein werd niet gegeven en de voorziene kredieten werden uiteindelijk geschrapt. Toen Haviland in 1997 zelf een bouwaanvraag indiende voor de infrastructuur in het park stuitte dit op een weigering. Intussen was immers het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) van kracht geworden. Hierin wordt het terrein als buitengebied beschouwd dat, gesitueerd tussen Antwerpen en Brussel, best open ruimte blijft.

'In die tijd werd het terrein niet voorbehouden als bedrijvzone omdat er met de procedures van alles aan de hand was en we voorzichtig wilden zijn', zegt Dirk Vanmelkebeke, kabinetschef van Vlaams minister van Tewerkstelling Frank Vandenbroucke, verwijzend naar het gebrek aan overeenstemming tussen de bepalingen voor dit gebied in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) (buitengebied) en het gewestplan (bedrijvzone). 'Daarnaast werden problemen verwacht met de verkeersafwikkeling naar de A12. We vreesden ook voor meer files op de Brusselse Ring. Ondertussen zijn de omstandigheden echter veranderd. Er doken nieuwe noden op die moeten worden ingevuld. Eén daarvan is dat je in de onmiddellijke omgeving van Brussel niet meer beschikt over een gebruiksklaar industrieterrein', aldus Vanmelkebeke.

Vlaams volksvertegenwoordiger Eloi Glorieux (Groen!) is het met die visie helemaal niet eens. Hij vindt dat industrieterreinen in buitengebied absoluut niet kunnen. Niet alleen in Westrode maar ook in Lembeek-Noord (7 ha) wil de Vlaamse regering hetzelfde gaan doen. 'Als men de schaarse open ruimte in de Vlaamse rand gaat innemen, neemt de uitbreiding van de grootstad almaar toe en verdwijnt de groene gordel rond Brussel die het RSV juist wilde beschermen als scheidingsgebied tussen de stad en het open gebied stilaan helemaal.' Glorieux zegt niet te begrijpen waarom de Vlaamse overheid niet méér investeert in het Watersiteproject in Vilvoorde waar de renovatie van 120 ha oude bedrijventerreinen is gepland. 'In plaats daarvan verkwanstelt men liever open ruimtes.' In het kader van het project 'Start-Luchthavenregio' dat de Vlaamse regering op 10 december van vorig jaar lanceerde, is naast Westrode overigens wel sprake van de versnelde realisatie van Watersite.

FOTO: FILIP CLAESSENS

Knelpunt A12

Dat Westrode nu wel kan, heeft volgens Dirk Vanmelkebeke vooral te maken met het feit dat het nieuwe project van Haviland totaal anders is dan wat een tiental jaren werd voorgesteld. In het 'nieuwe concept' wordt met name maximaal rekening gehouden met de principes van het RSV en wordt via bebossing een landschappelijke inpassing nagestreefd waardoor het terrein niet echt oogt als een industriezone. Haviland wil ook slechts 45 van de aangekochte 75 ha daadwerkelijk als industrieterrein gaan gebruiken en op de rest een bos aanplanten. Inspiratie voor het nieuwe concept kwam er vanuit de dienst ruimtelijke ordening van de provincie Vlaams-Brabant. In het provinciaal structuurplan wordt overigens pragmatisch gesteld dat mits de nodige aandacht voor een landschappelijke inkleding en een multimodale ontsluiting, dit bedrijventerrein wel degelijk ontwikkeld kan worden.

En hoe moet het nu met de aansluiting op de A12? Chris Caestecker van de Administratie Wegen Vlaams-Brabant stelt dat voor de opmaak van deze plannen gewacht dient te worden op de streefbeeldstudie voor de A12 die midden dit jaar klaar moet zijn. In de tien jaar geleden voorziene,

maar niet uitgevoerde infrastructuurwerken was sprake van een parallelweg langs de A12 tot aan de aansluiting op de grens van Londerzeel en Meise waar het bestaande kruispunt volledig vernieuwd zou worden. 'We gaan dit plan van

toen toetsen aan de re-

sultaten van de studie. Momenteel is voor 2005 budgettair niets voorzien. Als men daar dit jaar aan wil beginnen, moet de Vlaamse regering dus extra geld voorzien', aldus Caestecker. De provincie Vlaams-Brabant is er volgens diensthoofd ruimtelijke ordening Tom Lagast voorstander van om van de nood een deugd te maken en van het vermelde kruispunt met de A12, dat een van de zwarte punten is in Vlaams-Brabant, een ongelijkvloerse kruising te maken.

Welkome inkomsten

Tevredenheid over het Vlaamse fiat voor Westrode heerst natuurlijk vooral bij Haviland en in Meise. 'Het project is

voor Meise niet alleen belangrijk voor de tewerkstelling, maar ook op financieel vlak. Nu ligt daar 75 ha die niets opbrengen voor de gemeente. Een bedrijventzone levert niet alleen een kadastraal inkomen op maar ook inkomsten uit bedrijfsbelastingen', aldus schepen van ruimtelijke ordening Johan Van Schel (VLD) van Meise die nauw betrokken was bij de opmaak van de nieuwe plannen voor de industriezone en er ook volledig achter staat. Bij Haviland is de opluchting groot dat de omvangrijke investering in de ont-eigeningen toch eindelijk zal renderen. Directeur Louis Delcart van Haviland hoopt dat tegen eind 2006 de eerste bedrijven met de bouw kunnen starten.

FOTO: FILIP CLAESSENS

De mislukte onderhandelingen over de uitbreiding van DHL in Zaventem met het verdwijnen van veel jobs als gevolg, zorgden voor een doorbraak in het dossier Westrode

Gewerbegebiet Westrode gibt es nach 30 Jahren dann doch

Die ersten Pläne für den Bau eines ca. 75 ha großen Gewerbegebietes an der A12 in Westrode, nördlich von Meise, datieren aus dem Jahr 1974. In diesem Jahr beschloss die Intercommunale Haviland das Projekt zusammen mit der Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant zu realisieren, aber die aufeinanderfolgenden flämischen Regierungen weigerten sich im letzten Jahrzehnt ihre Zustimmung zum Projekt zu geben. Die misslungenen Verhandlungen über die Erweiterung von DHL in Zaventem, wobei ab 2008 wieder viele Arbeitsplätze verschwinden werden, sorgten jedoch für den Durchbruch. Anfang Dezember vorigen Jahres gab die flämische Regierung dem Bau dieses Industriegeländes, das letztendlich 56 ha groß werden kann, grünes Licht.

Hoe ziet de verdere planning eruit? Ingevolge de Vlaamse beslissing is ondertussen aan de administratie opdracht gegeven om een GRUP (Gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan) op te stellen waarin in algemene termen beschreven staat wat mag en niet mag. Het nieuwe concept van Haviland dat vervat ligt in de Vlaamse beslissing zal hiervoor richtinggevend zijn. Kabinetsmedewerker Patrick De Klerck van minister van Ruimtelijke Ordening Van Mechelen verwacht binnenkort een timing van de administratie. Vanaf het ogenblik dat dit GRUP is opgesteld, moet Haviland zorgen voor een illustratieplan waarin alles in detail staat opgetekend. Delcart hoopt dat de bevoegde administratie tegen de komende zomer haar fiat geeft aan dit plan.

Mogelijk 3000 jobs

Volgens directeur Delcart van Haviland hebben momenteel al drie bedrijven die samen goed zijn voor 1600 werknemers zich kandidaat gesteld om zich op het bedrijventerrein te komen vestigen. 'Het gaat onder meer om een bedrijf uit de distributiesector dat er zijn Benelux-hoofdkwartier zou willen vestigen. Een ander bedrijf wil hier zijn locaties in Vlaanderen en Wallonië op één plaats concentreren.' Beide bedrijven zijn samen al goed voor 20 ha. De totale tewerkstelling op de nieuwe bedrijventzone zou derhalve wel eens kunnen oplopen tot boven de 3000 werknemers. Delcart is overigens ook heel tevreden dat de Vlaamse beslissing het heeft over 'hoofdzakelijk bedrijven uit de transport- en distributiesector'. Dat laat de mogelijkheid open om gegadigden in andere sectoren te gaan zoeken als men de zone niet vol zou krijgen met bedrijven waarnaar nu de voorkeur uitgaat.

Luc Vanheerentals

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Geachte en beste Christian S.,

Het doet me plezier dat u mijn stukken in de RandKrant leest en apprecieert, waarbij het zeer voor u pleit (en mij extra plezier doet) dat u het niet noodzakelijk eens moet zijn met mij om mijn stukken te appreciëren. Want ik heb ook wel eens te maken met lezersdomoren die een stuk niet goed vinden omdat ze het er oneens mee zijn. Ik geef u een voorbeeld: toen ik (lang geleden, in de eerste jaargang van de RandKrant) schreef dat het Vlaamse pleidooi voor de benaming 'Vlaamse kust' in plaats van 'Belgische kust' larie was, belachelijk gedoe, kreeg ik een meute (extreem flamingantische) Vlamingen tegen mij.

Want laat me dit toelichten: ik ben een flamingant, maar dan wel op mijn manier. Ik heb geschiedenis gestudeerd, specialisatie hedendaagse geschiedenis, specialisatie (en eindwerk) Vlaamse Beweging. Dat brengt mee dat ik ook altijd een historisch geladen kijk op Vlaamse aangelegenheden heb. Ik hamer er in discussies altijd op dat de Vlaamse Beweging radicaler werd (in de 19de eeuw) omdat het onmogelijk bleek om van het eentalig-Franse land à la 1830 een correct tweetalig land te maken. Toen bijvoorbeeld de wet van een tweetalige rechtspraak was gestemd, bleek die niet toe te passen, omdat (bourgeois)advocaten niet in het Nederlands wilden pleiten als hun cliënt (volks)Vlaming was. Aan buitenlanders moet ik daarbij altijd uitleggen dat de Vlaamse kwestie geen geografische kwestie was (in een land met Nederlandstaligen in het Noor-

Onder Belgen

Lezer Christian S. lijkt me een echte Belg te zijn. Geboren in Verviers, vroeger woonachtig in Brussel, nu in de faciliteiten-gemeente Wemmel, werkzaam in Sint-Niklaas. Waals, Brussels, Vlaams, en een talenkennis navenant, de derde landstaal inbegrepen, want zijn familie is Frans-én Duitstalig. Zijn Nederlands kan ik niet beoordelen, want hij schreef me in het Frans, 'un petit mot' dat een brief van bijna drie kantjes werd en een antwoord verdiende.

den en Franstaligen in het Zuiden) maar een sociale kwestie met de Fransstaligen bovenaan en de Nederlandstaligen onderaan de sociale ladder. Tot en met vandaag zit 'm het probleem niet tussen u uit Verviers en mij uit Aarschot, maar wel tussen Franstaligen die zich 'beter' achten en Nederlandstaligen die dat niet (meer) nemen.

Ik ben 57 en blijf beseffen (dat is dan het collectieve geheugen van de Vlamingen) dat mijn vader (°1910) niet anders kon/mocht dan in het Frans studeren (in Aarschot, vanaf het middelbaar onderwijs, en daarna aan de universiteit in Leuven) - iets dat we ons gelukkig vandaag al niet meer kunnen voorstellen.

En nu zitten we dan met dat eentalige Vlaanderen, eentalige Wallonië en veeltalige Brussel en met al de restproblemen uit het verleden (zoals die stomme 'faciliteiten'), terwijl de sociale

en economische omstandigheden en de mentaliteit van de mensen zo sterk gewijzigd zijn.

Mijn 'flamingantisme' komt er dan ook vooral op neer dat ik erop sta dat mijn Overijse en uw Wemmel als Vlaamse, Nederlandstalige gemeenten worden gezien, waarin de mensen dan zo gemengd en veeltalig mogelijk mogen zijn. Zoals in mijn fitnessclub: alle talen en mensen door elkaar, maar de club heet wel 'De Watermolen'. Het zeg maar 'onvolwassen' gedoe in de rand (Frans imperialistisch of Vlaams extremistisch) vind ik even vreselijk als u dat waarschijnlijk ook vindt - laten we toch gewoon doen, beschaafd, maar dan wel in de wetenschap dat Overijse Vlaams is zoals Paris Frans is.

U hebt misschien al gemerkt dat ik in de RandKrant ook een reeks 'Dorpsgezichten' verzorg. Ik doe daarbij de ronde van de achttien randgemeenten en portretteer elk van die gemeenten op mijn manier. Wemmel moet nog aan de beurt komen en tegen dat het zo ver is, neem ik misschien contact met u op voor een 'Wemmels' gesprek - bijvoorbeeld over de beek die op het domein van de lagere school de Nederlandstalige en Franstalige klassen van elkaar scheidt en die u de Rubiconbeek doopt. 'Il y a un petit pont! Défense de le traverser', voegt u eraan toe en zo'n gebod vraagt natuurlijk om overtreding.

Met vriendelijke groeten,

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

FOTO: S. NATIONALE PLANTENTUIN VAN BELGIË

Valentijnbloemen

Ooit is er een tijd geweest dat men bijna een woordenboek nodig had om de 'taal der bloemen' te verstaan. In het begin van de 19de eeuw ontstond in het elegante Frankrijk van Napoleon een soort geheimtaal, 'een geniale oefening van poëtisch sentiment en herinnering', waarbij aan planten en bloemen allerlei symbolische en vooral sentimentele betekenissen werden gegeven.

De 'uitvinding' van deze bloementaal wordt meestal toegeschreven aan ene Charlotte de Latour, auteur van het boek *Le langage des fleurs* dat in 1819 in Parijs verscheen. Het was zeker niet het eerste boek waarin aandacht werd besteed aan de symbolische betekenis van bloemen in de mythologie, de poëzie, de literatuur en de volksgebruiken. Maar voor het eerst werd die symboliek verwerkt in een complex, maar effectief communicatiemiddel tussen de seksen, een heuse gedragscode: 'C'est d'abord à ceux qui aiment que nous offrons ces quelques syllabes d'un langage des fleurs'. Maar ze kunnen ook voor andere doeleinden worden gebruikt: 'Les fleurs prêtent aussi leurs charmes au langage de l'amitié, de la reconnaissance, de la tendresse filiale et maternelle.'

Onmisbaar

Het boek van de Latour kwam precies op zijn tijd. De botanica als wetenschap en het tuinieren als praktijk waren geweldig in opmars, met in Frankrijk onder meer het lichtend voorbeeld van Napoleon's gemalin *Reine-impératrice* Josephine de Beauharnais die bij het kasteel van Malmaison een unieke rozen- en plantencollectie had samengebracht. Jonge vrouwen uit de

Wanneer we met Sint-Valentijn iemand bloemen geven, dan is de betekenis daarvan meteen duidelijk, of het nu gaat om een bos rode rozen, een eenvoudig boeketje anemoontjes of een gedesigned bloemschikarrangement. Als er toch nog enige twijfel zou kunnen bestaan, dan zorgt het bijhorende kaartje er wel voor dat de boodschap niet misbegrepen wordt.

betere kringen wilden bovendien wel eens iets anders doen dan borduren of zich voorbereiden op hun huishoudelijke taken, en het leren van de taal der bloemen bood hen een aangenaam alternatief. Bovendien kwam het goed van pas in een tijd toen de telefoon nog niet was uitgevonden en de communicatie tussen de seksen nog niet zo vrijmoedig verliep als nu. Dat de taal der bloemen vooral in het preutse en vormelijke, maar ook hypocriete Victoriaanse Engeland aansloeg, waar bloemen bovendien zo'n grote rol speelden, hoeft nauwelijks verwondering te wekken. De 'Floral Code' zoals het daar genoemd werd, werd op korte tijd even onmisbaar voor een heer of dame van stand om zich in bepaalde kringen te bewegen als goede tafelmanieren.

Het boek was dan ook een gigantisch commercieel succes goed voor tientallen herdrukken en dat in vertaling verscheen in bijna alle Europese landen en in de Verenigde Staten. Uiteraard wilden ook andere auteurs een graan-

tje meepikken van dit succes en verschenen er tientallen andere boeken die zich in mindere of meerdere mate inspireerden op het boek van de Latour. Soms moet dit wel eens aanleiding hebben gegeven tot pijnlijke misverstanden omdat niet alle boeken het altijd eens waren over de precieze betekenis van een bepaalde bloem. Zo betekende lavendel volgens het ene boek 'wantrouwen' en volgens het andere 'aangename herinneringen'. Terwijl pioenen volgens het ene 'bescheidenheid' symboliseerden, volgens een ander 'schaamte'.

Vergeeten

De taal der bloemen bleef tot in het begin van de 20ste eeuw en vogue in de elegante milieus. Maar na de eerste wereldoorlog, toen de zeden wat losser en vrijmoediger werden en men niet langer behoefte had aan een geheimtaal om zijn gevoelens te kunnen uiten, werd ze vergeten. Maar de laatste tijd duikt ze weer opnieuw op. In een nog vrij recent Frans boek *Manuel du savoir-vivre aujourd'hui* van Michèle Curcio (Parijs, 1981) wordt de bloementaal van de Latour bijvoorbeeld bijna letterlijk overgenomen. Het gaat hier duidelijk niet zomaar om een romantische curiositeit of een leuke episode uit het verleden: 'En vérité, comment un langage si charmant pourrait-il tomber dans l'oubli?'

Paul Geerts

Op 12 en 13 februari, het weekend voor Valentijn, organiseert de Nationale Plantentuin in Meise een weekend rond de symbolische taal van bloemen. Info: 02-260 09 70, www.br.fgov.be

Drogenbos ontleent zijn duidelijke naam aan een destijds droog stuk van het Zoniënwoud, maar het is wel een gemeente waar je de Zenne nog kunt gaan zien. De rivier kronkelt er schijnbaar vredig maar eigenlijk stuip-trekkend noordwaarts tussen links het kanaal Brussel-Charleroi en rechts de Ring. Op de plaats waar de auto-snelweg het kanaal oversteekt, verzinkt de Zenne in het niets, om wat verder toch weer tevoorschijn te komen en zijn sukkelloop te vervolgen. Maar dat is dan al in Anderlecht, op Brussels grondgebied. Dappere Zenne, en ook dapper Drogenbos, want de gemeente is als haar waterloop: ze gaat schijnbaar vredig maar eigenlijk stuip-trekkend haar gang in de verpletterende nabijheid van de hoofdstad.

Van oud naar nieuw Drogenbos

FOTO: EDGARD ALSTENS

Een kasteelheer-burgemeester

Jean Calmeyn was voor Drogenbos wat koning Boudewijn voor België was, een jong aangetreden en altijd op zijn post gebleven kasteelheer en pater familias. Hij onderscheidde zich van negentiende-eeuwse kasteelheren-burgemeesters doordat hij niet van adel was. Dat zijn ouderlijk huis 'het kasteel Calmeyn' was, is een verhaal apart. Eerst was het negentiende-eeuwse classicistisch bouwwerk met de allure van een Italiaans palazzo 'het kasteel Rey', naar de naam van de textielbaronnen-familie die het liet bouwen op de plaats waar vroeger het kasteel van een echte adellijke familie had gestaan. Waarna de Reys als kasteel-eigenaars werden opgevolgd door de Calmeyns, ook textielbaronnen. Die verhuisden van de textiel- naar de bouwsector, wat meebracht dat Jean Calmeyn, in Drogenbos geboren in 1933, professioneel carrière maakte in de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf en 'beheerder van vennootschappen' was, zeg maar rentenier.

Calmeyn trouwde met een barones en bleef met haar niet in het ouderlijk kasteel, wel op het ouderlijk domein wonen, in een villa aan de Nieuwstraat. Politiek bleef hij ook dicht bij huis, in zijn dorp, waar hij vanaf 1965 ononderbroken burgemeester was en een fenomenale populariteit opbouwde. Zijn van oorsprong CVP-PSC-katholieke 'Lijst van de Burgemeester' ontstond in 1970 om de opkomst van het Front-des-Francophones in Drogenbos te counteren en slaagde efficiënt en continu in dat opzet. Bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2000 haalde de LB - een verzameling van Frans- en Nederlandstaligen, mannen en vrouwen - de absolute meerderheid, 13 van de 15 zetels in de gemeenteraad. Dat eclatante succes stoelde als vanouds op de persoonlijkheid van de burgemeester. Zijn naam was een synoniem van zijn dorp, Calmeyn & Drogenbos vormden een ideaal duo.

Als burgervader onderscheidde Jean Calmeyn zich overigens niet al te zeer van traditionele kasteelheren-burgemeesters: hij had alles van een verlicht despoot, en dat dan in een goedmoedige en welwillende versie. Om zijn aanpak te typeren noteer ik in Drogenbos een soort top-drie. Hij trok de maxibedrijven aan ter vervanging van de oude industrie. Hij haalde zijn eigen portefeuille boven als een arme mens hem zijn verhaal kwam vertellen. Hij wuifde de kinderen van zowel het Franstalige als het Nederlandstalige ge-

Drogenbos is een minidorp van tweeënhalve vierkante kilometer aan weerszijden van de Grote Baan. Die begint als een koopboulevard die bulkt van de welvaart, met verdeelcentra van nagenoeg alle automerken op een rij en maxiwinkels allerlei. Ik ervaar zo'n weg als een verschrikking, haast me erlangs aan de hoogst toegelaten snelheid en parkeer mijn auto aan een grootwarenhuis daar waar het centrum van de gemeente begint en de Grote Baan verandert in een dorpsstraat met de kerk, het gemeentehuis en het kasteel op een rij. Ook hier, aan dat grootwarenhuis, heerst volop koopdrukke. Dat is gewoon op een zaterdagochtend en verwonderlijk op deze zaterdagochtend, nu Drogenbos afscheid neemt van zijn burgemeester Jean Calmeyn en de bevolking daar hoogstwaarschijnlijk massaal bij wil zijn.

Calmeyn stierf eind november vorig jaar aan kanker, werd bijna tweeënzeventig jaar oud en was bijna veertig jaar de geliefde heer en meester van Drogenbos. Hij 'drukte een onuitwisbare stempel op zijn gemeente in de voorbije decennia. Drogenbos evolueerde van een landelijk dorp naar een steeds drukker wordende gemeente in de voortuin van Brussel, met heel wat industrie. Dankzij zijn gemoedelijke figuur waren communautaire spanningen in de faciliteitengemeente zeldzaam. Hij wist steeds de gemoederen te bedaren.' Zo stond het in het krantenbericht dat me deed besluiten uitgerekend op de dag van de begrafenis van Calmeyn eens poolshoogte te gaan nemen in zijn gemeente. Daar schijnt inderdaad nooit wat aan de hand te zijn, laat staan dat er rellen uitbreken.

meentelijke onderwijs uit als die op schoolreis vertrokken. 'Hij was ongetwijfeld de meest aanspreekbare burgemeester ooit', luidt het besluit op de website van zijn gemeente.

La Belgique à papa

Jean Calmeyn was een 'eik', een 'diesel', een 'pragmatische idealist', wordt tijdens zijn begrafenis gezegd, 'een chef', oppert zijn broer Albert. Die spreekt gebrekkig Nederlands, al spant de chique familie zich opmerkelijk in om het afscheid correct tweetalig te houden. Daar denk ik het mijne van als Alexis Calmeyn aan het woord komt, de zoon van de overledene. Hij spreekt eerst in het Nederlands en dan in het Frans, zegt twee keer exact hetzelfde met dit verschil dat het Nederlands krioelt van de fouten, omdat het slecht vertaald Frans is. 'Ik ben fier van je talent van redenaar,' zegt Alexis tegen zijn vader, en hij is 'fier van' alles wat zijn vader deed en kon. Het gallicisme galmt als een litanie door de kerk en ik bedenk dat Alexis Calmeyn allesbehalve trots mag zijn op zijn eigen optreden als redenaar. Jean Calmeyn droomde er naar verluidt van dat zijn burgemeesterssjerp van vader op zoon zou overgaan en Alexis is al OCMW-voorzitter in Drogenbos. Maar zelfs de LB-politici blijken niet voor een Calmeyn-dynastie te kiezen: de al dan niet voorlopige opvolger van Jean Calmeyn is Myriam Claessens, eerste schepen en een van de Nederlandstalige vrouwen op de LB-lijst.

CD&V-coryfee Jos Chabert spreekt ook in de kerk en toont hoe je dat bij zo'n gelegenheid best doet: afwisselend beide talen spreken en daarbij je dit in het Nederlands en je dat in het Frans zeggen. De aanwezigen verstaan immers de twee talen en het komt er alleen op aan beide evenwaardig te laten opklinken. In en ook rond de Sint-Niklaaskerk, want die is dorps en klein en daarom kan de begrafenis van de burgemeester in het aanpalende gemeentehuis op een scherm worden gevolgd en in een hangar en de omgeving van de kerk via geluidsboxen - mooi is dat, de hobo en het gezang die ijl opklinken in de kou, en het Frans en Nederlands die afwisselend resoneren in het hart van Drogenbos.

Het eerbetoon van de gemeentelijke ambtenaren aan hun burgemeester klinkt oprecht en is persoonlijk: Calmeyn was alomtegenwoordig, attent en actief, de altijd betrokken partij bij alles wat er in Drogenbos gebeurde. 'Het komt in orde', zei hij steevast, en ook die legendarische uitdrukking van de man galmt als een litanie

door de kerk, afgewisseld met het woord 'vader' in al zijn betekenissen. De Calmeyns en Drogenbos nemen afscheid van hun pater familias, de 'bonus pater familias' volgens Jos Chabert, en als je het mij vraagt, nemen zij tegelijkertijd afscheid van la Belgique à papa, voor altijd voorbij. En niemand heeft er daarbij aan getwijfeld dat de begrafenis van de man en hetgeen waarvoor hij stond goed en wel zouden verlopen, want het staat al voorgedrukt in het begrafenisbrochuurtje: 'al diegenen die meegewerkt hebben om alles rustig en vredig te laten verlopen' worden bedankt.

Van oud naar nieuw

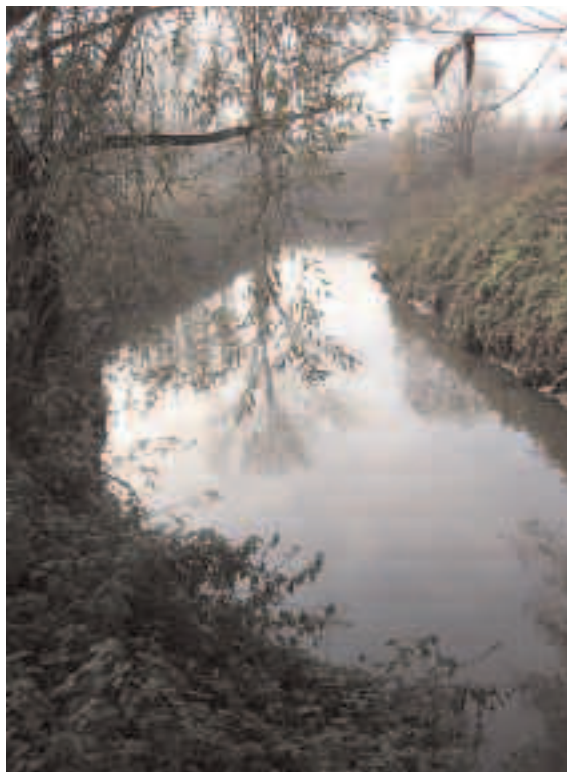
Aan café Oud Drogenbos tegenover de kerk en overal in het centrum vervangt een herdenkingsaffiche ter ere van Jean Calmeyn de gebruikelijke reclameboodschappen. Maar verder gaat het leven er zijn gewone gang. Tram 51 rijdt langs en geeft het dorp als altijd het aanschijn van een stukje stad, klein Brussel. Maar hoe moet dat dan binnenkort, als het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde wordt

gesplitst en Drogenbos nog altijd een stukje Vlaanderen zal blijken te zijn? Weliswaar een faciliteitengemeente, maar toch een gemeente waarvan de naam nooit een Franse vertaling kreeg en de faam nooit werd aangetast door communautair zuur.

En dat terwijl zich ook in deze randgemeente vooral andere dan communautaire problemen stellen. Tegenover de drievuldigheid kerk-gemeentehuis-kasteel ligt de zielig armzalige gemeentelijke bibliotheek en die contrasteert dan ook nog eens met alle gebouwen die een eind verder langs de Grote Baan liggen, de megagarages en de maxi-winkels. Drogenbos is lelijk, eerlijk gezegd is het behalve de vredigste ook de lelijkste gemeente die ik tot nu toe heb bezocht op mijn ronde van de rand. En burgemeester Calmeyn mag dan al belet hebben dat een Vlaams-Brabantse verbrandingsoven die lelijkheid kwam vergroten, aan de einder van Drogenbos tekenen zich de gigantische koeltoren aan het kanaal en een rij enorme elektriciteitspylonen af. Het onooglijke Drogenbos verdwijnt in het niets in de schaduw van Brussel, is helemaal opgeslokt door de randstedelijke handel, geraakt helemaal opgelost in het randstedelijk verkeer. 'Het komt in orde', zei Jean Calmeyn. Maar bestuurders moeten uit een ander hout gesneden zijn dan vaderfiguren om dat ook in de toekomst het geval te laten zijn.

Brigitte Raskin

Drogenbos is behalve de vredigste ook de lelijkste gemeente die ik tot nu toe heb bezocht op mijn ronde van de rand

In Drogenbos kun je de Zenne nog gaan zien

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Een hof van culinair vertier

Het is dinsdagmiddag als we het mooi gelegen dorpje Vlezenbeek binnenrijden. Casy ligt pal in het centrum. Het witte huis met de uil als symbool is makkelijk te vinden. Als we binnenstappen, zijn we toch wat sceptisch: voor het hippe interieur moet je er niet komen. De grote zaal lijkt een beetje op een refter. Misschien komt dat wel omdat Casy meer is dan enkel een restaurant. Je kan er ook terecht voor feesten (er zijn 3 banketzalen) en seminaries. Bovendien is er een uitgebreide traiteurdienst. Daardoor zijn de openingsuren van het restaurant beperkt. Je kunt er van maandag tot vrijdag alleen 's middags terecht, op vrijdag en zaterdag kun je er ook 's avonds eten.

Groot aanbod menu's

Na de eerste teleurstellende indruk maakt de warme ontvangst veel goed. Bovendien zijn we bij de eerste culinaire verrassing al meteen in onze nopjes. We krijgen een 'Hapje van de Chef' aangeboden dat zeer de moeite waard is. Een klein triootje van ham, zalm met garnaltjes en een stukje paté met rabarberconfituur. Vooral die laatste combinatie vinden we een voltreffer. Als je de menukaart erbij neemt of de website bekijkt, valt meteen het grote aanbod aan menu's op. Vooral het marktmenu is aantrekkelijk: een groentesoep en een vlees- of een visgerecht voor amper 10 euro, wel alleen van maandag tot vrijdag verkrijgbaar. De chef stelt het samen aan de hand van het marktaanbod van de dag. Mijn tafelgenoten kiezen beiden voor dit

Restaurant Casy in Vlezenbeek was vroeger een hof van vertier. Voor de ouders van de huidige eigenaars het pand kochten, konden de Vlezenbeekaren er na een dag van noeste arbeid hun benen losschudden in de danszaal. Casino Palace is ondertussen niet meer. Toch vind je er nog altijd vertier, maar dan vooral op culinair gebied.

menu. De soep van de dag is een dikke witloofsoep, ideaal voor een koude winterdag. Op het vismenu staat vandaag 'Kabeljauw op Vlaamse wijze'. De vis is met tomaten en ui in de oven gebakken en op een bordje krijg je er nog enkele toefjes puree bij. Een aanrader, blijkt al snel: lekker gemaakt en een mooi stukje vis. Ook het vleesmenu is een succes. De vleesbrochette is net goed gebakken en de saus past er perfect bij. Een appeltje met wat confituur, een paar stronkjes witloof en de kroketjes maken er een waar feestgerecht van. We kunnen nog niet geloven dat je daar amper 10 euro voor moet betalen. Zelf kies ik voor de Tong Véronique voor 22,95 euro. Daarvoor krijg je een goedgevuld bord met 4 stukjes tong, veel saus en lekkere puree.

Een schoonheidsfoutje is wel dat de bierkaart te weinig gespecificeerd is. Mijn tafelgenoot had zin in een streekbier en kreeg een Ne Nele aangeboden. Leuk biertje, alleen zien ze de

streek hier wel heel ruim want het wordt in Lochristi gebrouwen. Het is ook oppassen geblazen als je met visa betaalt; een handtekening is niet voldoende, je moet ook je pincode kennen.

Divers cliënteel

Tijdens het weekend is het cliënteel heel divers, maar deze middag zijn we de enigen die de gezegende pensioenleeftijd nog niet hebben bereikt. 'Toch komen er ook dikwijls zakenmensen eten', vertelt eigenares Jacquelin Dewin ons. 'Vaak vragen we of ze gehaast zijn. Als ze binnen het uur weer weg moeten, dan houden we daar zeker rekening mee.'

Casy speelt dankbaar in op de mooie omgeving. Zo maakt het restaurant bijvoorbeeld deel uit van de gemeentelijke Werkgroep Toerisme. 'De gemeente vroeg ons om een menu samen te stellen rond de rozentuin van het domein Coloma. Zowel in het voor-, het hoofd- als het nagerecht hebben we rozenblaadjes verwerkt. Je kunt het menu het hele jaar door krijgen.' Casy richt zich ook op het groepstoerisme. Een slimme marketingzet. Van Pasen tot Allerheiligen komen bussen met dagjestoeristen er proeven van het Breughel-menu, het Geuze-menu, het Pajottenlands-menu, ... Spijtig genoeg zijn die uitsluitend voor groepen beschikbaar.

Veronique Verlinden

Casy, Dorp 17, 1602 Vlezenbeek,
tel. 02-532 55 42, www.casy.be
Gesloten van 31 januari tot 13 februari

RandRevue, een wervelend totaalspektakel door en voor mensen uit de rand

Er groeit iets unieks binnen het verzamelde verenigingsleven van de zes faciliteitengemeenten die ressorteren onder vzw 'de Rand'. Gemotiveerde kunstenaars van diverse pluimage en ouderdom werken er in alle ijver aan 'RandRevue', een hoogst origineel theaterproject in onvervalste revuestijl. Johan Waegeman tekent voor het scenario, Frank De Beule staat in voor de regie en Hilde Weygaerts coördineert het geheel. Zo kunnen beide heren zich op het artistieke toelleggen terwijl Hilde Weygaerts het zoeken naar lokale repetitieruimtes, planning, ticketverkoop en promotie voor haar rekening neemt. Hoog tijd voor een kijkje achter de schermen.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

In RandRevue zitten de woorden rand en revue. De vlag dekt de lading?

Waegeman 'Absoluut! Met 'Rand' doelen we op vzw 'de Rand'. Zij beheert zes gemeenschapscentra in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel en een centrum in Jezus-Eik om een extra impuls te geven aan het Nederlandstalig sociaal en cultureel leven. Met 'Revue' zinspelen we op theater, zang en dans, stilistische en grafische elementen en een menselijk decor. 'RandRevue' is kort en goed een theaterproject door en voor mensen van de rand.'

RandRevue gaat veel dieper dan wat vrijblijvend vertier door een stel bijeengeharkte acteurs?

Weygaerts 'Zeer zeker! RandRevue heeft als doel artistieke mensen uit de zes gemeenten met mekaar in contact te brengen en zo tot een productie van hoog niveau te komen. Alvast geen sinecure als je weet dat een 50-tal acteurs tussen 8 jaar oud en altijd jong hun steentje bijdragen. In de RandRevue fungeert het woord acteur bovendien als een noemer waartoe zowel dansers, koorzangers, non-verbale en verbale acteurs als grafische kunstenaars behoren. Allemaal dragen ze bij tot het tot stand komen van een wervelend totaalspektakel.'

Gaat het om de eerste samenwerking van die omvang tussen mensen uit diverse verenigingen in de faciliteitengemeenten?

Waegeman 'Het gaat inderdaad om een uniek initiatief. Het lokale gebeuren wordt even ingeruild voor een fascinerende interactie met diverse andere creatieve verenigingen uit de buurt. Zo werken twee dansscholen van Wemmel en Sint-Genesius-Rode samen aan een boeiende choreografie. 'Filiaal', een non-verbaal theatergezelschap uit Linkebeek, de turnkring van Kraainem, toneelgezelschap 'De Morgenster' uit Wezembeek-Oppem, een kindertoneelgroep, de kinderko-

ren 'Wamblijntjes' uit Wemmel en 'Con Anima' uit Jezus-Eik/ Overijse en enkele losse acteurs doen ook mee in de RandRevue.

Het fantastische aan dit project is dat alle deelnemende groepen worden geconfronteerd met iets totaal anders dan hun normale werking maar zich daar 200% voor inzetten. Inzet en enthousiasme, daar drijft de RandRevue op.'

Wat mag de toeschouwer van de RandRevue verwachten?

Weygaerts 'Als toeschouwer werp je een blik op het leven van de randbewoners. Vier randbewoners nemen je mee op trektocht langs de werkelijke wereld. Alledaagse gebeurtenissen passeren zo de (Rand)Revue: vervelende hondenpoep op de stoep, de herkomst van Sinterklaas, het kussen van een pad om toch maar die droomprins te ontmoeten. Soms absurd, vaak werkelijkheid, geregeld grappig. De RandRevue houdt halt in elk gemeenschapscentrum van vzw 'de Rand' en is, dat durf ik nu al stellen, een aanrader van jewelste.'

Tim Vanderweyen

'RandRevue' is te zien in:

Wemmel

GC De Zandloper op vrijdag 18 februari
tel. 02-460 73 24

Jezus-Eik/Overijse

GC De Bosuil op zaterdag 19 februari
tel. 02-657 31 79

Wezembeek-Oppem

GC De Kam op vrijdag 25 februari
tel. 02-731 43 31

Kraainem

GC De Lijsterbes op zaterdag 26 februari
tel. 02-721 28 06

Linkebeek

GC De Moelie op vrijdag 5 maart
tel. 02-380 77 51

Sint-Genesius-Rode

GC De Boesdaalhoeve op zaterdag 6 maart
tel. 02-381 14 51

Telkens om 20.30

Edward & Antoine

"Het Geheugen van de Postbode"

‘In België staat niets ooit stil, in Jamaica is alles veel meer relax’

De Jamaicaan Edwin Scott woont al negen jaar met zijn Finse vrouw Ritva en hun twee zonen in ons land. Het gezin heeft Wezembeek-Oppem als nieuwe thuisbasis gekozen, omdat de gemeente zoveel open ruimte heeft. ‘In Jamaica woonde ik dicht bij de zee. Het water kwam tot tegen de muren van het klaslokaal waar ik les volgde’, vertelt Edwin Scott. ‘Ook Helsinki ligt aan de kust. Maar toen we naar de omgeving van Brussel verhuisden, moesten we het opeens zonder zee stellen. Een groene buurt was het alternatief. Hier kun je urenlang wandelen, bijvoorbeeld tot Tervuren, en onderweg kom je erg mooie plekje tegen.’

Edwin Scott mist Jamaica elke dag. ‘Maar ik ben verstandig genoeg om te beseffen dat je niet op twee plaatsen tegelijk kunt wonen’, lacht hij. ‘Dus woon ik op de plek waar ik mijn gezin heb. Vooral in de winter denk ik vaak aan mijn geboorteland. Logisch, als je bedenkt dat het daar traditie is om met Kerst met zijn allen naar het strand te trekken. Heerlijk is dat!’ Scott kent echter een fantastisch middelje om de Belgische winterkou uit zijn botten te verdrijven. ‘Als ik me even down voel of ik heb wat last van heimwee, dan leg ik een plaat met reggae op. Van die ritmes kikker je onmiddellijk op.’ De Belgische temperaturen vindt hij nog meevallen. De grootste schok was de switch van Jamaica naar Finland. ‘In 1987 kreeg ik de kans om als semi-professioneel voetballer naar Finland te gaan. Toen het vliegtuig begon te dalen, wist ik niet wat me overkwam. Het was mei, maar alles was grijs, het land was bedekt met sneeuw en er hing geen enkel blad aan de bomen. Ik dacht dat ik in een koelkast terecht kwam. Toen we negen jaar later

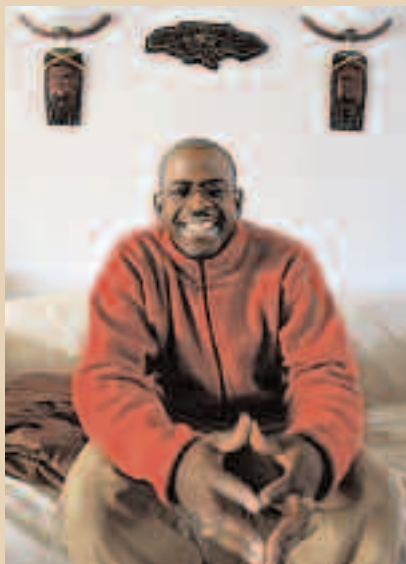

FOTO: FILIP CLAESSENS

Edwin Scott

naar België verhuisden vond ik het klimaat hier echt aangenaam.’

Huisman

In Finland liep Edwin Ritva tegen het lijf. Een jaar later besloot het stel te trouwen. Ritva is vertaler Fins-Frans bij de Europese Commissie. Daardoor kwam het gezin in 1996 in ons land terecht. Sinds die ommekeer gaat zij uit werken en is hij huisman. ‘Geen slechte regeling’, vindt Scott. ‘In Helsinki was het een tijdje omgekeerd. Wie weet wisselen we op een dag nog wel eens. Momenteel vind ik het best zo. Gerald Jr. en Geraldo vinden het super dat ik thuis ben als ze van school komen.’ Ook zijn 20-jarige dochter Rasheka uit een vorige relatie woont tegenwoordig in België en dus heeft hij ook voor haar wat extra tijd.

Constant bezig

‘België is een multicultureel land in het hart van Europa. Dat is eigenlijk het allermooiste eraan’, vindt Edwin Scott. ‘Vanuit Brussel ben je in enkele uren in het centrum van Parijs, Keulen, Londen of Amsterdam. Waar vind je dat nog? Als je vanuit Helsinki naar Parijs wil, doe je er veel langer over en betaal je een bom geld.’ Toch zouden de Belgen het volgens Jamaicaanse normen een stuk rustiger mogen doen. ‘In België staat niets ooit stil. De mensen leven heel snel, zijn constant bezig. In Jamaica is alles veel meer relax. Jamaicanen zien ook nooit ergens moeilijkheden in. Zelfs al kijken ze tegen een reusachtig probleem aan, dan zeggen ze nog: ‘Hey man, no problem!’” lacht hij.

Veel talen

In het gezin Scott circuleren heel wat talen. De hoofdtalen zijn er nog altijd Fins en Engels, maar nu en dan komt er ook een mondje Nederlands, Zweeds, Frans, Italiaans of Russisch aan te pas. ‘Mijn vrouw vertaalt uit verschillende talen en mijn zonen komen op de Europese school ook met een hoop talen in contact. Dat vind ik goed. Wie in Europa woont, kan toch moeilijk anders?’ Zelf vindt Scott Nederlands een moeilijke taal. ‘Ik lees wel Nederlands en ik begrijp er vrij veel van, maar spreken is wat anders. Ik red het met de woorden en zinnen die ik ken en als ik niet verder raak, gebruik ik handen en voeten om me verstaanbaar te maken. Geen enkel probleem!’

Ines Minten

‘Nothing ever stands still in Belgium, everything is much more relaxed in Jamaica’

The Jamaican Edwin Scott has lived in Belgium for nine years now with his Finnish wife and their two sons. The family has decided to move into a new home in Wezembeek-Oppem because the municipality has so much open space. ‘Belgium is a multicultural country in the centre of Europe. That is really the nicest thing about it’, according to Edwin Scott. ‘From Brussels you can reach the centre of Paris, Cologne, London or Amsterdam within a few hours.’ Nonetheless, compared with Jamaica, Belgians could do with taking life a bit easier. ‘Nothing ever stands still in Belgium, The people rush around, and they are always on the go, whilst everything is much more relaxed in Jamaica. What is more, Jamaicans never see any problems anywhere. Even when faced with a serious problem, they still stay: ‘Hey man, no problem!’”